ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Ἡ συνδρομὴ εἶνε προπληρωτέα ὑποχρεωτική:

ΕΝ ΤΩι ΕΣΩΤΕΡΙΚΩι: Ἔτησία Σελ. 12, Ἑξάμηνος » 6

ΕΝ ΤΩι ΕΞΩΤΕΡΙΚΩι: Ἔτησία Σελ. 15, Ἑξάμηνος » 8

Τιμὴ ἑκάστου φύλλου γρόσια 3.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΚΑΙ ΑΠΟΣΤΟΛΑΙ

ΤΗι ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙ

ΓΡΑΦΕΙΑ:

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΟΔΟΣ.—Ἀγορὰ Κύπου Ἀριθ. 26.

ΕΤΟΣ Α΄(ΙΑ΄) ΑΡΙΘ. 43 (678)

ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑι (Κύπρου),

τῇ 11ῃ Φεβρουαρίου 1920.

ΕΥΡΩΠΗ ΚΑΙ ΑΣΙΑ

ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΝΑΣΚΟΠΗΣΙΣ ΤΩΝ ΑΙΩΝΙΩΝ ΠΟΛΕΜΩΝ ΜΕΤΑΞΥ ΑΝΑΤΟΛΗΣ ΚΑΙ ΔΥΣΕΩΣ

Ὁ περὶ ἐπικρατήσεως πόλεμος μεταξὺ Εὐρώπης καὶ Ἀσίας διεξάγεται ἤδη ἀπὸ χιλιάδων ἐτῶν μετὰ βραχέων ἢ μικρῶν διαλειμμάτων καὶ αἰτίαν ἔχων ἄλλοτε μὲν τὴν ὁρμὴν μοναρχῶν καὶ λαῶν πρὸς κατάκτησιν καὶ ὑποδούλωσιν ξένων λαῶν, ἄλλοτε δὲ τὴν ἀντίθεσιν καὶ τὴν σύγκρουσιν δύο θρησκειῶν. Ἡ πορεμβαλλομένη μεταξὺ τῶν δύο ἠπείρων στενὴ θάλασσα Αἰγαῖον μετὰ τῶν δύο πορθμῶν Ἑλλησπόντου καὶ Βοσπόρου διεφύλαξε τὴν Εὐρώπην ἀπὸ τῶν ἐξοντωτικῶν κατακτήσεων βαρβάρων καὶ ὠμῶν ἐπιδρομέων ἀπὸ τῆς Ἀσίας καὶ ἐπέτρεψαν εἰς τοὺς λαοὺς αὐτῆς νὰ διαγάγωσιν ἐλεύθεροι καὶ παραγάγωσι καὶ ἀναπτύξωσι τὸν Εὐρωπαϊκὸν πολιτισμόν.

Ἄνευ τῆς θαλάσσης ταύτης ὁ Μαραθών, ἡ Σαλαμὶς καὶ αἱ Πλαταιαὶ δὲν θὰ ἔσωζον τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τῆς Περσικῆς κατακτήσεως καὶ ὑποδουλώσεως, καὶ διὰ τοῦτο ὁ Θεμιστοκλῆς, ὅστις ὑπὲρ πάντας τοὺς Ἕλληνας διεῖδε καὶ ἐξετίμησε τὴν σημασίαν τῆς θαλάσσης ταύτης καὶ προϋνόησε διὰ τὴν ναυτικὴν προπαρασκευὴν τῶν Ἀθηναίων, πρέπει νὰ θεωρῆται ἀνὴρ μεγαλονούστατος καὶ ὁ ἀληθὴς σωτὴρ τῆς Εὐρώπης ἀπὸ τοῦ Ἀσιατικοῦ βαρβαρικοῦ κινδύνου.

Οἱ ἐπαρθέντες δικαίως καὶ φρονηματισθέντες Ἕλληνες ἀπὸ τῶν κατὰ τῶν Περσῶν τροπαίων αὐτῶν κατὰ ξηρὰν καὶ θάλασσαν ἠρκέσθησαν ὅπως ἐξασφαλίσωσι τὴν χώραν αὐτῶν ἀπὸ νέας ἐπιδρομῆς καὶ νὰ προστατεύσωσι τοὺς ὁμοφύλους αὐτῶν ἐν Ἀσίᾳ, καὶ εἶτα ἐπεδόθησαν εἰς τὴν θεραπείαν τῶν εὐγενεστέρων καὶ ὑψηλοτέρων ἐφέσεων καὶ ὁρμῶν τῆς ἀνθρωπίνης ὑπάρξεως, δημιουργήσαντες τὸν ἀθάνατον καὶ ἔνθεον Ἑλληνικὸν πνευματικὸν καὶ ἠθικὸν κόσμον, ἐν ᾧ ἀναπνέει καὶ ζῇ καὶ προάγεται ἡ ἀνθρωπότης διὰ πάντων τῶν αἰώνων.

Ὁ Ἀγησίλαος, τῆς Σπάρτης βασιλεύς, συνέλαβε τὴν μεγαλεπήβολον ἀπόφασιν ὅπως καταλύσῃ τὸ κράτος τῶν Περσῶν καὶ τοῦ Μεγάλου Βασιλέως καὶ ἀποσοβήσῃ διὰ παντὸς τὸν ἀπὸ τῆς Ἀσίας κίνδυνον κατὰ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν Ἑλλήνων, ἐξετέλεσε δὲ αὐτὸν ὁ Μακεδὼν Ἀλέξανδρος ὁ Μέγας, ὅστις ἐπολέμησε μόνον ὅπου ἠναγκάσθη νὰ πράξῃ τοῦτο, ἄλλως ἔφερε πρὸς τοὺς λαοὺς τῆς Ἀσίας τὴν εἰρήνην, τὴν ἐλευθερίαν, τὰ γράμματα, τὰς τέχνας καὶ ἐπιστήμας καὶ τὰ ἀγαθὰ καθόλου τοῦ Ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ, μετὰ τοῦ σεβασμοῦ πρὸς τὴν ἐθνότητα καὶ τὴν θρησκείαν αὐτῶν. Ἡ εὐεργετηθεῖσα ὑπ' αὐτοῦ Ἀσία ἔφθειρε τοῦτον διὰ τῶν ἀποχαυνωτικῶν καὶ ναρκωτικῶν θελγήτρων αὐτῆς καὶ ἔφερε πολὺ προώρως εἰς τὸν τάφον τὸν μέγιστον ἀληθῶς ἄνδρα ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς ἀνθρωπότητος, πρὸς τὸν ὁποῖον ὅμως ὁ θαυμασμὸς τοῦ τότε κόσμου διετηρήθη ἐπὶ αἰῶνας καὶ μεταξὺ τῶν διαφορωτάτων λαῶν ἀκόμη μέχρι σήμερον.

Μετὰ τὸν Μ. Ἀλέξανδρον ἡ κατακτητικὴ Ρώμη ἐξέπεμψε τοὺς λεγεῶνας αὐτῆς κατὰ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ἀσίας, ἀλλὰ τὸ ἐξημερωτικὸν πνεῦμα τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἐπράϋνε τὴν Ρωμαϊκὴν τραχύτητα καὶ ἠμβλυνε τὸν κἀκεῖθεν κινητικὸν ἐγωϊσμὸν τῶν Ρωμαίων, οἵτινες ἔχοντες προηγούμενον τὸ παράδειγμα τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου καὶ εὑρεθέντες ἐν μέσῳ τοῦ Ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ κατεθέλχθησαν καὶ ἀνεδείχθησαν κυρίαρχοι ὡς τὰ πολλὰ ἐπιεικεῖς καὶ ἀνεξίθρησκοι καὶ ἐν πολλοῖς εὐεργετικοὶ εἴς τε τὰς πεπολιτισμένας καὶ τὰς ἀπολιτίστους ὑπ' αὐτοὺς χώρας.

Ὁ Ρωμαϊκὸς κόσμος ἐν τῇ παρακμῇ αὐτοῦ εὑρέθη ἀντιμέτωπος οὐχὶ πλέον πρὸς πολεμίους ἐπιφόβους διὰ τῶν ὅπλων, ἀλλὰ πρὸς μίαν θρησκείαν, τὴν ἀρχὴν λαβοῦσαν ἐν μέσῳ λαοῦ ὑπηκόου, τοῦ Ἰουδαϊκοῦ, καὶ φημιζομένου ὡς δεισιδαίμονος, μισαλλοδόξου καὶ μισανθρώπου, τὴν θρησκείαν τοῦ Ναζωραίου Ἰησοῦ. Ἐν τῇ ἀνεξιθρησκείᾳ ἢ τῇ θρησκευτικῇ μᾶλλον ἀδιαφορίᾳ του ὁ κυριαρχος Ρωμαϊκὸς κόσμος δὲν ὑπώπτευσεν ἐπὶ πολὺ καὶ δὲν ἠννόησε τὴν νέαν θρησκείαν, πολλῷ δ' ἧττον κατενόησε τὴν μεγάλην, τὴν ἀκαταγώνιστον ἠθικὴν δύναμιν αὐτῆς, δι' ἧς ἠδυνήθη τάχιστα νὰ ἐξαπλωθῇ εἰς τὰ κατώτερα ἰδία στρώματα τῶν ὑπηκόων λαῶν καὶ ὅταν ἐκ παρανοήσεως καὶ κακῆς ἐκιμήσεως τῶν αὐτοκρατόρων καὶ τῶν περὶ αὐτοὺς μεγιστάνων, ἐθεώρησαν τὸν Χριστιανισμὸν ὡς ἐχθρὸν τοῦ κράτους καὶ ἐκήρυξαν τοὺς τρομεροὺς ἐκείνους διωγμοὺς κατὰ τῶν χριστιανῶν ἀπέκαμον σφάζοντες, καίοντες, ἀπαγχονίζοντες, βασανίζοντες, ῥίπτοντες εἰς τὰ θηρία τοῦ ἀμφιθεάτρου τοὺς μάρτυρας χριστιανοὺς εἰς βορὰν, καὶ ἀντὶ νὰ πτοηθῇ καὶ ἐξαφανισθῇ ὁ χριστιανισμὸς ἐγιγαντώθη καὶ κατέκλυσε τόν τε δυτικὸν καὶ ἀνατολικὸν μάλιστα Ρωμαϊκὸν κόσμον, ὥστε οἱ λεγεῶνες τοῦ Καίσαρος Κωνσταντίνου τοῦ ἐκ Ναϊσσοῦ νὰ συγκροτῶνται μάλιστα ἐκ χριστιανῶν καὶ διὰ τούτων οὗτος νὰ κυριεύσῃ τὴν Ρώμην καὶ νὰ ἐγείρῃ ἐν αὐτῇ τὸν σταυρὸν, νὰ καταβάλῃ τὸν τελευταῖον εἰδωλολάτρην Αὔγουστον Λικίνιον παρὰ τὴν Χαλκηδόνα καὶ νὰ μεταθέσῃ τὴν πρωτεύουσαν τοῦ παγκοσμίου τότε Ρωμαϊκοῦ κράτους ἀπὸ τοῦ Τιβέρεως εἰς τὸν Βόσπορον ἀναδείξας αὐτὴν χριστιανικὴν καὶ ἐν τέλει τὴν χριστιανικὴν θρησκείαν ν' ἀνακηρύξῃ ἐπίσημον τοῦ Κράτους θρησκείαν. Ἡ Ἀνατολὴ διὰ τοῦ χριστιανισμοῦ ἐνίκησε καὶ κατέκτησε τὴν Εὐρώπην ἠθικῶς ἀνταποδίδουσα τὴν εὐεργετικὴν κατάκτησιν αὐτῆς ὑπὸ τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου.

Ἡ Ἀσία ὑπῆρξε χώρα κατ' ἐξοχὴν θρησκευτική, διότι ἐξ αὐτῆς προῆλθον αἱ μεγαλείτεραι θρησκειαι, αἵτινες καὶ συνεκρούοντο πρὸς ἀλλήλας μετὰ μανίας. Κατὰ τοῦ χριστιανισμοῦ ἐκήρυξε πόλεμον ἐξοντωτικὸν ὁ Μασδεϊσμὸς τῆς Περσίας, ὅστις διὰ τοῦ Πέρσου βασιλέως Σαπὼρ ἠπείλησε τὴν ἐξόντωσιν τοῦ χριστιανικοῦ κόσμου, καὶ ἐπὶ τριάκοντα περίπου ἔτη κατὰ διαλείμματα ἐπαναλαμβάνετο ὁ διακοπτόμενος πόλεμος μεχρισοῦ ὑπὸ τὸν βασιλέα Χοσρόην οἱ Πέρσαι ἐκυρίευσαν αὐτὴν τὴν Ἱερουσαλήμ, ἀπήγαγον αἰχμάλωτον τὸν Πατριάρχην Ζαχαρίαν καὶ αὐτὸν τὸν Τίμιον Σταυρὸν τοῦ Κυρίου καὶ νικηφόροι ἔπηξαν τὰς σκηνάς των κατέναντι αὐτῆς τῆς Κων)πόλεως ἀπειλοῦντες τὴν κατάλυσιν τοῦ Χριστιανικοῦ κράτους καὶ τὴν ἐξόντωσιν τοῦ Χριστιανισμοῦ.

Ἡ παραμπίπτουσα θάλασσα πάλιν τοῦ Αἰγαίου καὶ οἱ δύο πορθμοὶ μετὰ τῆς Προποντίδος σώζουσι τὴν Εὐρώπην καὶ τὸν Χριστιανισμὸν ἀπὸ τῆς νέας ταύτης ἐπιδρομῆς καὶ ὁ Αὐτοκράτωρ Ἡράκλειος ἐπιβιβάσας τὸν ἀναδιοργανωθέντα στρατόν του εἰς πλοῖα ἀποβιβάζει αὐτὸν εἰς Ἰσσὸν καὶ ἀπειλῶν τὰ νῶτα τοῦ ἐχθροῦ καὶ τὴν Περσίαν αὐτὴν ἀμέσως ἀναγκάζει τοῦτον νὰ ἐκκενώσῃ τὴν Μ. Ἀσίαν καὶ μεταφέρῃ ὁ μεγαλεπήβολος καὶ ἀξιοθαύμαστος Αὐτοκράτωρ καὶ στρατάρχης τὸν πόλεμον εἰς αὐτὴν τὴν Περσίαν, ὅπου ἐπιβάλλει τὴν εἰρήνην εἰς τὸν φοβερὸν τέως καὶ ἤδη τεταπεινωμένον ἐχθρὸν καὶ ἐν θριάμβῳ ἀναστηλώνει τὸν Τίμιον Σταυρὸν ἐπὶ τοῦ Γολγοθᾶ.

Ὑπερτριακόσια ὅλα ἔτη διήρκεσεν ὁ θρησκευτικὸς οὗτος πόλεμος μεταξὺ Εὐρώπης καὶ Ἀσίας καταλήξας εἰς θρίαμβον τῶν χριστιανικῶν ὅπλων. Πλήν, φεῦ! Δὲν εἶχεν ἀποβάλει τὴν ἐκστρατευτικὴν πανοπλίαν του ὁ μέγας Ἡράκλειος διε νέος ἐπεκρεμάσθη δεινότερος κίνδυνος κατὰ τῆς Αὐτοκρατορίας καὶ τοῦ Χριστιανισμοῦ ἀπὸ νότου, ἀπὸ τῆς ἡλιοκαούς Ἀραβίας ὑπὸ τῶν φανατικῶν καὶ θρησκομανῶν ὁρδῶν τοῦ Ἰσλάμ. Εἶναι τρομακτικὴ καὶ καταπληκτικὴ ἡ καταακτητικὴ ὁρμὴ τῶν θρησκολήπτων Σαρακηνῶν ἢ Ἀράβων, οἵτινες τὸν ἐν πολέμῳ θάνατον ὑπὲρ τοῦ Ἰολὰμ ἀπεκδέχονται ὡς τὴν ὑψίστην καὶ ἄληκτον εὐδαιμονίαν τῶν ψυχῶν αὐτῶν, καὶ τὴν ἀκάθεκτον ὁρμήν των βοηθεῖ καὶ ἐνισχύει τὸ ἐπικρατοῦν παρὰ ταῖς χριστιανικαῖς αἱρέσεσι μῖσος κατὰ τοῦ Βυζαντινοῦ Κράτους καὶ τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας αὐτοῦ. Ὁ Ἡράκλειος, κεκμηκὼς ἤδη, μάτην ἀντεπεξέρχεται κατὰ τῶν νέων πολεμίων, ἀναγκασθεὶς νὰ ἐμπιστευθῇ τὸν ἀπελπιν ἀγῶνα εἰς τοὺς περὶ αὐτόν. Ὡς χείμαρρος ἀκάθεκτος ὁ Ἰσλαμισμὸς ἐκτείνεται πρὸς δυσμὰς καὶ ἀνατολὰς καὶ πρὸς τὴν διεύθυνσιν ταύτην φθάνει μέχρι τῆς Ἰνδικῆς, πρὸς δυσμὰς δὲ ὁ στρατηγὸς Καλὲδ ἐλαύνει τὸν ἵππον του ἐντὸς τοῦ Ἀτλαντικοῦ ἀπὸ τῆς δυτικῆς Ἀφρικανικῆς ἀκτῆς καὶ ἀνυψῶν τὴν σπάθην του καὶ ἀναβλέπων πρὸς τὸν οὐρανὸν φωνεῖ: Ἀλλάχ! δὲν ὑπάρχει πλέον χώρα πρὸς καθυποτάξιν! Τὸ Ἑλληνικὸν ἤδη Βυζαντινὸν κράτος μόνον, ἀπόντων καὶ ἀναταγώνιστον ἀντεπεξέρχεται μετ' ἴσου θάρρους καὶ πείσματος καὶ πολεμεῖ τὸν δεινότατον πόλεμον πρὸς τὸν Ἰσλαμισμὸν ἐπὶ 800 ὅλα ἔτη μόνον καὶ ἀβοήθητον, ὡσεὶ ἦτο ξένον ἀπὸ τοῦ ἄλλου εὐρωπαϊκοῦ Χριστιανικοῦ κόσμου, ὅστις ἠπειλεῖτο ἐξίσου ὑπὸ τοῦ ἐφορμοῦντος Ἰσλαμισμοῦ, πολλάκις δὲ μάλιστα, ἐνῷ οἱ Ἕλληνες Αὐτοκράτορες καὶ στρατάρχαι ἐμάχοντο κατὰ τοῦ Ἰσλαμισμοῦ ἐν Ἀσίᾳ, Βούλγαροι, Σέρβοι, Χροβάται, Πετσενέγοι καὶ Ῥῶσσοι ἐπεβουλεύοντο τὸ Βυζαντινὸν κράτος καὶ παρέλυον τὰς ἐφεδρικὰς δυνάμεις του καὶ ἐπέσπευδον οὕτω τὴν πτῶσίν του, ἥτις θὰ ἦτο ὁλεθρία εἰς ὅλα τὰ Χριστιανικὰ ἔθνη.

Ἐγκαταλελειμμένον καὶ ἐπιβουλευόμενον μάλιστα τὸ Βυζάντιον μετὰ ὀκτακοσιετῆ ἀδιάλειπτον καὶ ἀδιάπτωτον πόλεμον ὑπέκυψεν ἐν τέλει καὶ ἔπεσεν ἡ Βασιλεύουσα τῶν πόλεων εἰς χεῖρας τῶν τρομερῶν κατακτητῶν καὶ ἀντὶ τοῦ Σταυροῦ ἐπὶ τοῦ Θόλου τῆς Ἁγ. Σοφίας πήγνυται ἡ ἡμισέληνος καὶ ἀντὶ τοῦ δικεφάλου ἀετοῦ ὁ ὀσμανικὸς Τουρᾶς.

Τὸ μουσουλμανικὸν κῦμα τόσην ἔχει φορὰν ὥστε ἀπὸ τοῦ Κερατίου ταχέως φθάνει εἰς Βιέννην καὶ ἀπειλεῖ τὴν Εὐρώπην ὅλην, ἥτις μόλις σώζεται διὰ τῆς ἐγκαίρου παρουσίας καὶ βοηθείας τοῦ Πολωνοῦ Σοβιέσκη. Ὁ Ἰσλαμισμὸς ἐξετάθη κυρίαρχος κατακτητὴς ἐπὶ τῶν τριῶν ἠπείρων Ἀσίας, Εὐρώπης καὶ Ἀφρικῆς οὐδ' ἐφαίνετο δύναμις χριστιανικὴ ἱκανὴ νὰ ἀντεπεξέλθῃ κατ' αὐτοῦ. Τοὐναντίον, οἱ χριστιανοὶ Βασιλεῖς πάντες πέμπουσι δῶρα πρὸς τὸν Χαλίφην καὶ οἱ πρέσβεις αὐτῶν ἀνέχονται πᾶσαν ταπείνωσιν πρὸ αὐτοῦ. Ὁ Ἰσλαμισμὸς ἐξέκειτο εἰς τὸν κολοφῶνα τοῦ μεγαλείου καὶ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ ἐπὶ Σουλεϊμὰν τοῦ Μεγαλοπρεποῦς.

ΕΚΚΛΗΣΙΣ

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΔΑ ΝΕΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ

ΚΑΘΗΚΟΝΤΑ ΚΑΙ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΩΝ

Ἐπιχειροῦντες νὰ προκαλέσωμεν τὴν προσοχὴν καὶ τὸ ἐνδιαφέρον τῆς Ἑλληνίδος παρ' ἡμῖν νεότητος πρὸς καλλιτέραν κατεύθυνσιν καὶ σκοπιμώτεραν χρησιμοποίησιν τοῦ χρόνου καὶ τῶν πολυτίμων ἀληθῶς προσόντων αὐτῆς ἐπ' ἀγαθῷ ταύτης καὶ τῆς κοινότητος μετὰ τοῦ ἔθνους ὅλου ποιούμεθα ἐν πρώτοις ἔκκλησιν εἰς τὴν φιλοτιμίαν, τὴν νοημοσύνην καὶ τὴν χρηστότητα ὅλης τῆς νεότητος, ἰδίᾳ ὅμως πρὸς τὴν ἐπίλεκτον μοῖραν αὐτῆς, πρὸς τοὺς νέους ἐπιστήμονας καὶ τοὺς κεκτημένους ἐν γένει μόρφωσιν ἀνωτέραν καὶ ἀπὸ τῆς μορφώσεως καὶ τῆς διακεκριμένης θέσεως αὐτῶν δυναμένους νὰ συντελέσωσιν εἰς τὸν κοινωφελῆ καὶ ἐθνωφελῆ τοῦτον σκοπόν.

Ὁ Ἑλληνικὸς πληθυσμὸς τῆς Νήσου ταύτης ἐντὸς βραχυτάτου σχετικῶς χρόνου—μιᾶς τριακονταετίας—ἀπέκτησε σπουδαιότατον κεφάλαιον ἠθικόν, βαρυτιμότερον παντὸς χρηματικοῦ ἢ ἄλλου ὑλικοῦ κεφαλαίου, καὶ τοῦτο εἶναι ἡ σεμνὴ καὶ σεβαστὴ φάλαγξ ὑπερτριακοσίων νέων ἐπιστημόνων ἰατρῶν, νομικῶν, φιλολόγων, θεολόγων, μαθηματικῶν, φυσικῶν, φαρμακοποιῶν καὶ ἄλλων διεσπαρμένων ἀνὰ τὴν νῆσον εἰς πόλεις καὶ κώμας καὶ μετερχομένων τὸ ἐπιστημονικὸν ἐπάγγελμα αὐτῶν.

Μετὰ λύπης ἄνευ τινὸς πικρίας λέγομεν ὅτι ἡ φάλαγξ αὕτη τῶν νέων ἐπιστημόνων δὲν φαίνεται ἐν τῷ συνόλῳ αὐτῆς κατανοήσασα καὶ ἐκτιμήσασα τὴν ἐξαιρετικὴν ἀξίαν καὶ ἀποστολὴν αὐτῆς ἐν τῇ κοινωνικῇ καὶ ἐθνικῇ καθόλου προόδῳ καὶ κινήσει. Οἱ πλεῖστοι τῶν ἐπιστημόνων τούτων δὲν ἠθέλησαν νὰ ὑψωθῶσιν ἀνώτερον τοῦ κοινοῦ καὶ χθαμαλοῦ ἐπαγγελματικοῦ βιοποριστικοῦ ἔργου αὐτῶν, ὡς πάντες οἱ ἄλλοι ἀνορατοὶ δημήλικες ἢ καὶ πρεσβύτεροι αὐτῶν. Ὁ νομικὸς δικηγορεῖ, ὁ ἰατρὸς θεραπεύει, ὁ φιλόλογος, ὁ μαθηματικός, ὁ φυσικὸς διδάσκουσιν ἐπὶ μισθῷ, ὁ φαρμακοποιὸς τρίβει φάρμακα, καὶ ἄλλος ἄλλο μετέρχεται ἔργον βιοποριστικὸν καὶ ἐν τούτῳ περιορίζεται ἀποκλειστικῶς ἡ βιωτικὴ δρᾶσις πάντων τούτων, καὶ οὐδὲν διανοοῦνται, οὐδὲν πράττουσιν οὐδὲν ἀπολύτως ἐνεργοῦσι πέρα τοῦ στενοῦ καὶ χθαμαλοῦ τούτου κύκλου, ἐπιδεικνύμενοι ἀδιαφορίαν καὶ ἄγνοιαν τῶν ὑψηλοτέρων καὶ εὐγενεστέρων καθηκόντων καὶ ὑποχρεώσεων αὐτῶν.

Δὲν ἠθέλησαν, φαίνεται πάντες οὗτοι νὰ πιστεύσωσι βαθέως ὅτι ἔχουσιν ἐν πρώτοις καθῆκον ἵνα προάγωνται ἐν τῇ ἐπιστήμῃ αὐτοῦ ἕκαστος σταθερῶς καὶ ἀδιαλείπτως τιμῶντες ἑαυτοὺς καὶ τὴν κοινωνίαν καὶ τὸ ἔθνος διὰ τῆς ἐπιστημονικῆς ἐπιδόσεως, τὰ ὑψηλὰ δὲ ταῦτα πνευματικὰ κεφάλαια εἶναι ὁ φωτοδότης λύχνος ὅστις δέον νὰ τίθεται κατὰ τὸ παράγγελμα τοῦ μεγίστου καὶ θειοτάτου διδασκάλου, οὐχὶ ὑπὸ τὸν μόδιον, ἀλλ' ἐπὶ τὴν λυχνίαν, ἵνα φωτίζεται ὁ οἶκος ὅλος ὁ κοινωνικὸς καὶ ὁ ἐθνικός.

Μάτην θὰ ζητήσωμεν ἀνὰ τὰς πόλεις καὶ τὰς κώμας τῆς Νήσου—πλὴν εὐαρίθμων ἐξαιρέσεων—κίνησιν καὶ δρᾶσιν ἐπιστημονικὴν καὶ κοινωνικήν, τῶν ὁποίων νὰ ἠγῶνται ἐπιστήμονες νέοι. Δὲν θέλομεν νὰ εἴπωμεν τί πράττουσι καὶ πῶς διάγουσι πολλοὶ τῶν ἐπιστημόνων τούτων, διότι οὔτε νὰ πικράνωμέν τινα ἔτι οὔτε νὰ ψέξωμεν θέλομεν, ἀλλὰ νὰ προκαλέσωμεν τὸ εὐγενὲς ἐνδιαφέρον αὐτῶν ὑπὲρ τῆς κοινωνικῆς καὶ ἐθνικῆς καθόλου προόδου τοῦ Ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ, ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν καὶ διὰ τοῦ παραδείγματος αὐτῶν. Θέλομεν, καὶ θέλει τὸ ἔθνος ὅλον, τοὺς ἐπιστήμονας ἡγουμένους καὶ ἀρχηγοὺς τῆς ἐθνικῆς καθόλου προόδου, διότι αὐτοὶ ὑπάρχουσι κατὰ τὴν εὐαγγελικὴν ῥῆσιν, τὸ ἅλας, καὶ ἂν τὸ ἅλας μωρανθῇ, ἐν τίνι ἁλισθήσεται;

Οἱ ἐπιστήμονες πάντες διά τε τοῦ λόγου, τῆς διδασκαλίας καὶ τοῦ ἀγαθοῦ παραδείγματος αὐτῶν ὀφείλουσι νὰ χειραγωγῶσι καὶ ποδηγετῶσι τὴν ἄλλην νεότητα ἐν τῷ βίῳ αὐτῆς εἰς ὑψηλοτέρας πάντοτε καὶ εὐγενεστέρας ἀνασχολήσεις, νὰ ἐμβάλλωσι δὲ εἰς αὐτὴν εὐγενέστερα καὶ ὑψηλότερα πάντοτε ἰδεώδη καὶ νὰ ἐξευγενίζωσιν ἐν γένει τὸν βίον ὅλον αὐτῆς.

Τοῦτο τοὐλάχιστον πράττουσιν οἱ ἐπιστήμονες ἐν χώραις καὶ παρὰ λαοῖς, οἵτινες χθὲς ἀκόμη ἦσαν βάρβαροι καὶ σήμερον εἶναι τεταγμένοι εἰς τὰς πρώτας τάξεις τῆς ἀνθρωπίνης προόδου καὶ τοῦ ἀνθρωπίνου πολιτισμοῦ.

Οἱ ἐπιστήμονες ἐκεῖ συγκροτοῦσι συλλόγους λαϊκοὺς καὶ λαϊκὰ σχολεῖα καὶ τὰς ὥρας τῆς σχολῆς καὶ τῶν ἑορτῶν διαθέτουσιν εἰς διδασκαλίαν τῶν λαϊκῶν τάξεων εἴτε ἐν ταῖς πόλεσιν εἴτε καὶ περιοδεύοντες ἀνὰ τὰς κώμας κατὰ περιόδους τεταγμένας καὶ διδάσκουσι καὶ νουθετοῦσι καὶ φωτίζουσι τόν τε ἀστικὸν καὶ τὸν ἀγροτικὸν κόσμον, καὶ σπείρουσιν ἀνὰ τὸ ἔθνος τὸν πνευματικὸν καὶ ἠθικὸν σπόρον, ὅστις βλαστάνει καὶ καρποφορεῖ θαυμασίως.

Εἶναι, εὐτυχῶς, ἀληθές, ὅτι γίνονταί τινες καὶ παρ' ἡμῖν ἀπόπειραι παρ' ἐπιστημόνων πρὸς τοιαύτην κοινωφελῆ ἐργασίαν ἀλλ' εἴτε διότι οἱ ἐπιχειροῦντες δὲν εἶναι τελείως παρασκευασμένοι πρὸς τοιαύτην δρᾶσιν, εἴτε διότι δὲν ἐλαύνονται ὑπὸ γνησίου θερμοῦ ζήλου εἴτε καὶ ὑπὸ ὑστεροβουλίας μόνον, ἀπογοητεύονται εἰς τὰ πρῶτα βήματά των, σταματῶσι πρὸ τῶν πρώτων δυσχερειῶν ἢ δυσανασχετοῦσι μὴ ἐπιτυχόντες τοῦ ὑστεροβούλου σκοποῦ αὐτῶν.

Πόσον ὅμως ὁ ἀγαθὸς καὶ εὐπλαστος οὗτος λαὸς εἶναι εὐδιάθετος καὶ ἐπιρρεπὴς πρὸς πνευματικὴν καὶ ἠθικὴν πρόοδον καὶ ἀνύψωσιν, δεικνύει ἡ ἐπιτυχία πολλάκις τῆς κοινωφελοῦς δράσεως φιλοτίμων καὶ ἐμπνευσμένων διδασκάλων εἰς ἀστικὰς ἢ ἀγροτικὰς κοινότητας.

Ἐγνωρίσαμεν κοινότητας καὶ εἴδομεν διδασκάλους τοιούτους, οἵτινες ἐπήνεγκον ἀληθῆ μεταμόρφωσιν εἰς κοινότητας τέως ληθαργούσας καὶ ἀδιαφόρους ἢ φθειρομένας ὑπὸ τῆς κοινῆς ἀμαθείας καὶ ἀγνοίας καὶ ἔστιν ὅτε τῆς ἐξαχρειώσεως καὶ τῆς διαφθορᾶς.

Αἱ ἑλληνικαὶ κοινότητες πᾶσαι, καὶ λέγομεν τοῦτο χωρὶς ἐθνικοῦ ἐγωϊσμοῦ ἢ προκαταλήψεως ἐθνικῆς, εἶναι ἐπιδεκτικαὶ πάσης βελτιώσεως καὶ προόδου τυχοῦσαι ἀγαθῶν χειραγωγῶν καὶ διδασκάλων, ἀναγνωρίζουσι δὲ καὶ τιμῶσιν ἐξαιρέτως τοὺς κεκτημένους ἀνωτέραν μόρφωσιν πνευματικὴν καὶ ἐπιβολὴν ἠθικήν, καὶ μυρία τούτου ἔχομεν καθ' ἑκάστην τεκμήρια προσπίπτοντα εἰς τὴν ἀντίληψιν καὶ ἐπιπολαίου παρατηρητοῦ.

Δὲν εἶχεν ἀκόμη διαλυθῇ ὁ καπνὸς τοῦ ἑπταετοῦς ἀπελευθερωτικοῦ ἀγῶνος καὶ ἐν μέσῳ τῶν ἐρειπίων τοῦ

ἐξοντατικοῦ ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας πολέμου ἡ ἀπελευθερωθεῖσα μοῖρα τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἔσπευσε νὰ ἱδρύσῃ μετὰ τῶν λαϊκῶν σχολείων καὶ γυμνάσια κλασικὰ καὶ Πανεπιστήμιον ἐθνικόν, διότι ἠσθάνετο τὴν ἀνάγκην τοῦ ὑψηλοῦ πνευματικοῦ φωτὸς ἵνα χωρήσῃ περαιτέρω ἐν τῇ ὁδῷ τῆς δόξης καὶ τῆς προόδου καὶ εὐημερίας καὶ δὲν ἠστόχησε τοῦ ὑψηλοῦ καὶ ὡραίου σκοποῦ του, διότι αἱ τρόφιμοι τοῦ Πανεπιστημίου ἐκείνου ἐγένοντο οἱ φωστῆρες καὶ ὁδηγοὶ τοῦ τε ἐλευθέρου καὶ τοῦ δούλου Ἑλληνισμοῦ.

Τἀληθὲς δμως εἶναι ὅτι οἱ σύγχρονοι, οἱ σημερινοί, οἱ νέοι ἐπιστήμονες δὲν φέρουσιν ἐν ἑαυτοῖς τὴν φλόγα τοῦ ἐπιστημονικοῦ ζήλου καὶ ὅὲν κεντρίζονται ὑπὸ τοῦ οἴστρου τοῦ ἐθνικοῦ ἐνθουσιασμοῦ, ὥστε νὰ ἀφιερῶσι χρόνον ἱκανὸν πρὸς χειραγώγησιν καὶ φωτισμὸν τῶν Ἑλληνικῶν κοινοτήτων παρ' αἷς ἐξασκοῦσι τὰ ἐπιστημονικὰ ἐπαγγέλματα αὐτῶν.

Ἐὰν συνέβαινε τοῦτο, πρὸ πολλοῦ τὸ ἔθνος ἡμῶν θὰ εἶχε συντελέσει τὴν ἐθνικὴν ἀποκατάστασίν του καὶ θὰ κατεῖχεν ὑπέροχον μεταξὺ τῶν πεπολιτισμένων ἐθνῶν θέσιν.

Ἐν τούτοις οἱ νέοι ὅροι καὶ αἱ νέαι συνθῆκαι, αἵτινες δημιουργοῦνται ἐν τῷ κόσμῳ καὶ ἰδίᾳ ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς Ἀνατολῇ ὡς ἀποτέλεσμα τοῦ παγκοσμίου πολέμου ἐπιβάλλουσιν εἰς τὸ ἔθνος ἡμῶν ὅπως ἐντείνῃ πάσας τὰς ἐθνικάς του δυνάμεις, πολιτικάς, στρατιωτικάς, πνευματικάς, καὶ ἠθικὰς ἵνα ἐπικρατήσῃ ἐν ταῖς προγονικαῖς χώραις αὐτοῦ καὶ μὴ ἐκτοπισθῇ καὶ παραγκωνισθῇ ὑπὸ ἄλλων ξένων καὶ ἀλλοφύλων. Τὸν κίνδυνον τοῦτον ὀφείλει νὰ διαγνώσῃ πρώτη ἡ πεφωτισμένη ἐπιστημονικὴ τάξις τοῦ ἔθνους, καὶ μάλιστα ἡ ἐπιστημονικὴ νεότης, χάριν ἑαυτῆς πρώτον καὶ τοῦ ἔθνους ὅλου, καὶ ἀποβάλλουσα τὴν μέχρι τοῦδε ἀδράνειαν καὶ ἀδιαφορίαν νὰ ἐπιδοθῇ μετὰ ζεροῦ ἐνθουσιασμοῦ εἰς τὴν πνευματικὴν καὶ ἠθικὴν ἐπίρρωσιν ἑαυτῆς καὶ εἰς τὸν φωτισμὸν καὶ τὴν καθοδήγησιν τῶν λαϊκῶν τάξεων ἐν τῇ ὁδῷ τῆς προόδου καὶ τῆς ἀσφαλείας κατὰ παντὸς ἀνταγωνισμοῦ.

Θὰ ἦτο αἶσχος καὶ ὄνειδος νὰ κατισχύσωσι καὶ ἐπικρατήσωσιν ἡμῶν ἐν τῇ Ἑλληνικῇ Ἀνατολῇ ἐθνάρια, ἅτινα ὁ Ἑλληνισμὸς ἐφώτισε καὶ ἐπροστάτευσεν ἐπὶ αἰῶνας, καὶ δι' ἃ ποκαρτέρησιν καὶ ἐκφυλισμὸν νὰ ὑσιερήσῃ τούτων ἐν τῇ συγχρόνῳ στασιοδρομίᾳ τῆς προόδου καὶ τοῦ πολιτισμοῦ.

ΤΟ ΑΔΡΙΑΤΙΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ

Αἱ προτάσεις τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου.

Ἐκ τῶν ἀκανθωδεστέρων ζητημάτων ἀπέβη τὸ λεγόμενον Ἀδριατ. ζήτημα μεταξὺ Ἰταλίας καὶ Γιουγγοσλαυίας. Ἡ τελικὴ τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου πρότασις πρὸς λύσιν ὁριστικὴν ἐγενετο πρὸς τὴν κυβέρνησιν τῆς Γιουγγοσλαυίας τῇ 1)14 Ἰανουαρίου ἔχει δὲ αὕτη ἀκριβῶς ὡς ἑξῆς:

1ον. Τὸ «Κεχωρισμένον Σῶμα» (*Gorpus separatum*) τῆς Φιοῦμε θὰ ἀποτελεσῃ ἀνεξάρτητον Κράτος, τιθέμενον ὑπὸ τὴν ἐγγύησιν τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν μετὰ δικαιώματος ὅπως ἐκλέγῃ τοὺς διπλωματικοὺς ἀντιπροσώπους αὐτοῦ. Ἡ πόλις Σουσὰκ θὰ ἐκχωρηθῇ εἰς τὸ Σερβοκροατοσλοβενικὸν (Γιουγγοσλαυικὸν) κράτος. Ὁ λιμὴν ὁλόκληρος ὡς καὶ οἱ καταλήγοντες εἰς αὐτὸν σιδηρόδρομοι μετὰ πάσης εὐκολίας πρὸς ἀνάπτυξιν αὐτοῦ θὰ μεταβιβασθῶσιν εἰς τὴν Κοινωνίαν τῶν Ἐθνῶν, εἰς ἣν θὰ ἀνήκωσι καὶ ἥτις θὰ λάβῃ πάσας τὰς διαρρυθμίσεις ἃς θὰ κρίνῃ ἐπωφελεῖς εἰς τὰ συμφέροντα τοῦ Σερβοκροατοσλοβενικοῦ Κράτους, τῆς Οὐγγαρίας, καὶ τῆς Τρανσυλβανίας ὡς καὶ αὐτῆς ταύτης τῆς πόλεως.

2ον. Τὸ ἀνεξάρτητον Κράτος θὰ καθορισθῇ καὶ ἡ μεθόριος μεταξὺ Ἰταλίας καὶ Σερβοκροατοσλοβενικοῦ Κράτους θὰ χαραχθῇ: α') κατὰ τρόπον ἐξασφαλίζοντα σύνδεσμον δι' ὁδοῦ κατὰ μῆκος ἀπὸ τῆς παραλίας εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ Ἰταλικοῦ ἐδάφους, ἀφίνουσα ὅμως τὴν ὅλην σιδηροδρομικὴν γραμμήν, ἥτις διευθύνεται ἀπὸ Φιοῦμε πρὸς βορρᾶν διερχομένη τὴν Ἄδελσβεργ εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ ἐδάφους τοῦ Σερβοκροατοσλοβενικοῦ Κράτους, εἰς ὃ μέρος ὁ σιδηρόδρομος, ὅστις, ἀναχωρῶν ἀπὸ Φιοῦμε διήκει κατὰ μῆκος τῆς παραλίας, ἡ μεθόριος γραμμὴ θὰ διέρχηται μεταξὺ τῆς ὁδοῦ καὶ τοῦ σιδηροδρόμου· β') κατὰ τρόπον ὥστε νὰ ἀσφαλίζῃ τὴν προσασίαν τῆς Τεργέστης, τοῦθ' ὅπερ συνεπάγεται ἀναδιαρρύθμισιν τῆς γραμμῆς Οὐΐλσων ἐν τῇ χώρᾳ Σενοσέκκια· γ') διὰ τὸ λοιπόν, ἡ μεθόριος θὰ ἀκολουθῇ τὴν κυανῆν γραμμὴν τὴν σημειουμένην ἐπὶ τοῦ συνημμένου χάρτου, κατὰ τρόπον ὥστε ν' ἀφίνῃ τὰ καθαρῶς Γιουγγοσλαυικὰ διαμερίσματα εἰς τὸ Σερβοκροατοσλοβενικὸν Κράτος.

3ον. Ἡ Ζάρα ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς δημοτικῆς ζώνης, θὰ εἶναι κράτος ἀνεξάρτητον, τιθέμενον ὑπὸ τὴν ἐγγύησιν τῆς Ἑταιρείας τῶν ἐθνῶν μετὰ τοῦ δικαιώματος νὰ ἐκλέγῃ τοὺς ἰδίους αὐτῆς διπλωματικοὺς ἀντιπροσώπους.

4ον. Ἡ Ἰταλία θὰ διατηρήσῃ τὴν Αὐλῶνα, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς συνθήκης τοῦ Λονδίνου καὶ θὰ ἔχῃ ἐπὶ πλέον ἐντολὴν ἐπὶ τῆς Ἀλβανίας. Τὰ ὅρια τῆς Β. Ἀλβανίας θὰ γένωνται ἀντικειμένου ἀναδιαρρυθμίσεως δεικνυομένης ἐπὶ τοῦ συνημμένου χάρτου. Τὰ ἀλβανικὰ διαμερίσματα, ἅτινα θὰ περιελθωσιν οὕτω ὑπὸ τὴν Σερβοκροατοσλοβενικὴν διακυβέρνησιν θὰ ἀπολαύουν ὡς ἐπαρχία αὐτόνομος εἰδικὸν διοικητικὸν σύστημα, οἷον φέρεται ἐν τῇ συνθήκῃ εἰρήνης μετὰ τῆς δημοκρατίας τῆς Τσεχοσλοβακίας διὰ τὴν ρουθηνικὴν αὐτόνομον ἐπαρχίαν αὐτῆς. Ἡ μεσημβρινὴ μεθόριος τῆς Ἀλβανίας θὰ χαραχθῇ συμφώνως πρὸς τὴν προταθεῖσαν γραμμὴν ὑπὸ τῶν γάλλων καὶ τῶν βρεττανῶν ἐπιτρόπων ἐν τῇ ἐπιτροπείᾳ τῶν Ἑλληνικῶν ὑποθέσεων ἀφίνουσα τὸ Ἀργυρόκαστρον καὶ τὴν Κορυτσᾶν εἰς τὴν Ἑλλάδα.

5ον. Τὰ συμπλέγματα τῶν ἀκολούθων νήσων ἐκχωροῦνται εἰς τὴν Ἰταλίαν: ἡ Λουσσίνα, Πελαγόζα καὶ Λίσσα· αἱ ἄλλαι νῆσοι τίθενται ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν τοῦ Σερβοκροατοσλοβενικοῦ Κράτους.

6ον. Πᾶσαι αἱ νῆσοι τῆς Ἀδριατικῆς θὰ εἶναι ἐστερημέναι πάσης ἀξίας στρατιωτικῆς.

7ον. Ἐιδικαὶ διατάξεις θὰ ἐπιτρέψωσιν εἰς τοὺς Ἰταλοὺς τῆς Δαλματίας νὰ προτιμήσωσι τὴν Ἰταλικὴν ἐθνικότητα χωρὶς διὰ τοῦτο νὰ ὑποχρεῶνται νὰ καταλίπωσι τὴν χώραν.

8ον. Αἱ ὑφιστάμεναι ἤδη οἰκονομικαὶ ἐπιχειρήσεις ἐν Δαλματίᾳ τίθενται ὑπὸ τὴν φύλαξιν διεθνοῦς συμβάσεως.

* * * *

Ἡ ἀπάντησις τῶν Γιουγγοσλαύων.

Ἡ ἀπάντησις τῶν Γιουγγοσλαύων εἰς τὴν πρότασιν ταύτην τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου εἶναι ἡ ἑξῆς:

Τὸ «Κεχωρισμένον Σῶμα» (*Corpus Separatum*) τῆς Φιοῦμε δὲν θὰ εἶνε ὑπὸ γιουγγοσλαυικὴν κυριαρχίαν καὶ ἡ ἀνεξαρτησία τῆς Φιοῦμε εἶναι ἀποδεκτὴ κατ' ἀρχήν.

Συνεπῶς τὸ «*corpus Separatum*» τῆς Φιοῦμε, χωρὶς τοῦ σιδηροδρομου καὶ τοῦ λιμένος θὰ εἶναι κράτος ἀνεξάρτητον ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν τῆς Κοινωνίας τῶν ἐθνῶν, εἰς ἣν θὰ ἀνήκῃ ὡσαύτως ἡ διπλωματικὴ ἀντιπροσωπεία τῆς Φιοῦμε.

Ὁ λιμὴν τῆς Φιοῦμε, συμπεριλαμβανομένου τοῦ μεγάλου κυματοθραύστου, καὶ οἱ σιδηρόδρομοι οἵτινες καταλήγουσιν εἰς Φιοῦμε ὡς καὶ αἱ ἐγκαταστάσεις αἵτινες ἐξαρτῶνται ἀπὸ τῶν ὑπηρεσιῶν τούτων, θὰ εἶναι ἰδιοκτησία τῆς Κοινωνίας τῶν ἐθνῶν καὶ θὰ εἶναι τεθειμέναι ὑπὸ τὴν διαχείρισιν τοῦ Κράτους τῶν Σερβοκροατοσλοβένων εἰς ὃ ἀνήκει τὸ δίκτυον τῶν εἰς Φιοῦμε καταληγόντων σιδηροδρόμων, δι' οὓς ὁ λιμὴν οὗτος εἶναι ἡ μόνη ἐμπορικὴ διεξοδος εἰς τὴν θαλασσαν. Το Κράτος των Σερβοκροατοσλαύων θὰ ἔχῃ το δικαίωμα ν' ἀναπτύσσῃ τὸν λιμένα καὶ τοὺς σιδηροδρόμους καὶ θὰ συνομολογήσῃ διαρρυθμίσεις μετὰ τῆς Ρωμουνίας, τῆς Τσεχοσλοβακίας καὶ τῆς Οὐγγαρίας ἐπ' ὠφελείᾳ τῆς ἐμπορίας τῶν χωρῶν τούτων. Ἐν περιπτώσει διαφωνίας ἡ διαφορὰ θὰ λύεται ὑπὸ τεῦ Συμβουλίου τῆς Κοινωνίας τῶν ἐθνῶν.

Ἡ πόλις Σουσὰκ καὶ ὁ λιμὴν τῆς Βάρος (*Baros*) ἥτις ἀποτελεῖ ἀνεξάρτητον αὐτῆς μερος καὶ κατεσκευάσθη ἀποκλειστικως χάριν τῆς ἐμπορίας τῶν ξύλων τῶν προερχομένων ἐκ Κροατίας, θὰ ἐκχωρηθῶσιν ὡς ἰδιοκτησία εἰς τὸ βασίλειον τῶν Σερβοκροατοσλοβένων. Ὁ μικρὸς οὗτος λιμὴν θὰ εἶναι τὸ μόνον ἄνοιγμα, ὑπὸ ἔποψιν ἐμπορικήν, ὅπερ θὰ εἶναι πλήρης ἰδιοκτησία τῆς Γιουγγοσλαυίας καθ' ὅλον τὸ μῆκος τῆς Ἀδριατικῆς.

II

Ἡ μεθόριος μεταξὺ Ἰταλίας καὶ Γιουγγοσλαυίας ἡ ὁρισθεῖσα ὑπὸ τοῦ Οὐΐλσων ἀπὸ τῶν Ἰουλιανῶν Ἀλπεων μέχρι Ἄρσα, εἶναι ἡ μόνη μεθόριος ἥτις ἀνταποκρίνεται εἰς τοὺς γεωγραφικούς, στρατηγικοὺς καὶ οἰκονομικοὺς ὅρους καὶ εἶναι ὅλως πρὸς ὄφελος τῆς Ἰταλίας. Ἡ μεθόριος αὕτη εἶναι ἀποδεκτή, καίτοι παραβλάπτει σοβαρῶς τὴν ἀρχὴν τῶν ἐθνικοτήτων ἀφίνουσα εἰς τὴν Ἰταλίαν 400,000 Γιουγγοσλαύων. Τόσον μεγάλη θυσία, οἷαν οὐδὲν σύμμαχον ἔθνος ὑπέμεινε ἐγένετο ἀποδεκτὴ ὑπὸ Γιουγγοσλαυικοῦ λαοῦ ἐν τῷ συμφέροντι τῆς συμφωνίας καὶ τῆς εἰρήνης.

Ἡ προσάρτησις, ἣν οὐδὲν δύναται νὰ δικαιολογήσῃ, ἐδαφῶν καθαρῶς Γιουγγοσλαυικῶν πέρα τῆς γραμμῆς Οὐΐλσων, θὰ ἀπετέλει νέαν καὶ βαθεῖαν παραβίασιν τῆς ἀρχῆς τῶν ἐθνικοτήτων. Θὰ εἶχεν ἀναγκαίως ὡς ἀποτέλεσμα νὰ δημιουργήσῃ ἐντὸς τῶν Ἰταλικῶν ὁρίων ἑστίαν διηνεκῆς ἰρρεδεντισμοῦ ὁμοίας φύσεως ἐκείνου ὅστις ἐδικαιολόγησε τὰς διεκδικήσεις τῆς «Ἀλυτρώτου Ἰταλίας» ζητούσης τὴν ἐπιστροφὴν αὐτῆς εἰς τὴν μητέρα πατρίδα, ὡς τοῦτο ἐξαιρέτως ἐσημειώθη ἐν ὑπομνήματι τοῦ Λονδίνου.

α') Ὅ,τι ἀφορᾷ εἰς τὸ μέρος ὅπου ὁ σιδηρόδρομος, ὅστις, ἀναχωρῶν ἐκ Φιοῦμε, διήκει διὰ τῆς παραλίας, ἐὰν τὸ μέρος τοῦτο ἐξεχωρεῖτο εἰς τὴν Ἰταλίαν, θὰ προέκυπτον δυσχέρειαι ὑπὸ ἔποψιν τελωνειακοῦ ἐλέγχου, τῆς παραλιακῆς ὑπηρεσίας καὶ τῶν ἄλλων παρομοίων ὑπηρεσιῶν, ἐπὶ ἐκτάσεως παραδόξου σχηματισμοῦ, ἥτις θὰ εἶχε μέτρον τινὰ μόνον πλάτους μεταξὺ τῆς θαλάσσης καὶ τοῦ σιδηροδρόμου ἀποτελοῦντος τὴν Γιουσλαυικὴν μεθόριον. Τοῦτο θὰ ἐδημιούργει ἀναποφεύκτως πηγὴν καθημερινῶν δυσχερειῶν. β') Ἡ εὔρυνσις τοῦ Ἰταλικοῦ ἐδάφους ἀνατολικῶς τῆς γραμμῆς Οὐΐλσων ἐν τῇ περιοχῇ τῆς Σενοζέτσε, προκύπτον ἐκ τῆς μετατοπίσεως τῆς μεθορίου χιλιόμετρά τινα ἀνατολικῶς, δὲν δύναται νὰ δικαιολογηθῇ ὑπὸ τῆς ἐπιθυμίας περὶ καλλιτέρας προστασίας τῆς Τεργέστης. Τοὐναντίον, τὸ μέτρον τοῦτο θὰ εἶχεν ὡς ἀποτέλεσμα ὅπως ζώσῃ εἰς τὴν Ἰταλίαν νέον τμῆμα γιουγγοσλαυικῆς γῆς ἐπὶ τοῦ ὁροπεδίου Σενοζέτσε καὶ πλησιάσῃ τὴν Ἰταλικὴν μεθόριον πέντε ἢ ἓξ χιλιόμετρα μόνον ἀπὸ σημαντικοῦ συνδέσμου τῶν σιδηροδρόμων οἷος ὁ Σταθμὸς Σαὶν—Πιέρ. Ἡ γραμμὴ αὕτη, ζωτικὴ ἀρτηρία τῶν γιουγγοσλαυικῶν χωρῶν, θὰ ἠπειλεῖτο ἀμεσώτερον.

Ἐν τέλει ἀποδέχονται τὴν αὐτονομίαν τῆς Ζάρας καὶ τὴν κατὰ προαίρεσιν Ἰταλικὴν ἐθνικότητα ὑπὸ τῶν κατοίκων αὐτῆς, ὑπὸ τὸν ὅρον ἀμοιβαιότητος, ἵνα καὶ οἱ συμπεριλαμβανόμενοι ἐντὸς τῶν Ἰταλικῶν ὁρίων γιουγγοσλαῦοι ἔχωσι τὸ αὐτὸ δικαίωμα.

Προτιμῶσιν ἀνεξάρτητον Ἀλβανίαν ὡς καθωρίσθη αὕτη ἐν τῇ Συνδιασκέψει τοῦ Λονδίνου τῷ 1913.

Τὸ ζήτημα τῆς διανομῆς τοῦ πολεμικοῦ καὶ τοῦ ἐμπορικοῦ στόλου τῆς Αὐστρουγγαρίας συνδέεται μετὰ τοῦ Ἀδριατικοῦ προβλήματος.

Ὡς πρὸς τὸν ἐμπορικὸν στόλον εἶναι ἐπάναγκες ὅπως ἡ Γιουγγοσλαυία καὶ ἡ Ἰταλία ἐξουσιοδοτηθῶσιν ἀπὸ τοῦδε νὰ ἐκτελέσωσι τὴν διανομὴν τῶν σκαφῶν ἐπὶ τῆς βάσεως τῆς ἀποφάσεως τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου τῆς 22 Νοεμβρίου 1919.

. . . . . .

Παρίσιοι 20 Ἰανουαρίου 1920.

ΔΙΑ ΤΗΝ ΝΕΟΤΗΤΑ

ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ ΑΠΟ ΜΙΑΣ ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΑΣ

Ἀθρόα κακουργήματα καὶ ἐγκλήματα, ἀθρόαι αὐτοκτονίαι καὶ ἀναρίθμητα διωζύγια ἀποτελοῦσι χαρακτηριστικὸν σύμπτωμα τῆς ἠθικῆς ἐκλύσεως ἐν τε τῇ ἠπειρωτικῇ Εὐρώπῃ καὶ ἐν τῇ Μ. Βρεταννίᾳ. Φιλοσοφικὴν κρίσιν ἐπὶ τῆς καταστάσεως ταύτης μετεφράσαμεν καὶ ἐδημοσιεύσαμεν ἐν τῷ προηγηθέντι φύλλῳ ἡμῶν τοῦ Σεῤῥοῦ Ἐπισκόπου Βελιμίροβικ ἀξιοσημείωτον.

Ἤδη ἀπὸ τοῦ ἀγγλικοῦ τύπου κατὰ μετάφρασιν ἡμῶν μετεφέρομεν εἰς τὰς στήλας ταύτας τὴν ἀφήγησιν μιᾶς αὐτοκτονίας καὶ τὰ ἀπὸ ταύτης προκύπτοντα διδακτικὰ πορίσματα.

«Τραγικὸν ἐπεισόδιον ἐξετέθη ἐνώπιον τοῦ θανατικοῦ ἀνακριτοῦ περὶ τραπεζιτικοῦ τινος ὑπαλλήλου ὅστις ἠὐτοκτόνησε πηδήσας ἔμπροσθεν τῆς ὁλοταχῶς κινουμένης σιδηροδρομικῆς ἁτμομηχανῆς.

Εἶχε νεωστὶ ἐπανέλθει ἐξ Ἰνδικῆς, καὶ μετὰ τὴν ἀποστράτευσιν θὰ ἐπανήρχετο εἰς τὴν ἔχει θέσιν του. Ἡ τραγῳδία τοῦ βίου του ἀπεκαλύφθη ἐν ἐπιστολῇ του πρὸς τὴν ἀδελφήν του:

«Τζέρτη, προσφιλεστάτη τῶν ἀδελφῶν.—Δοκίμασε καὶ λησμόνησε ὅ,τι οὐδέποτε θὰ συγχωρήσῃς. Θὰ ἔπραττον πρὸ τριῶν μηνῶν ὅ,τι πράττω τώρα. Τὸ αἶσχος ὅλου τούτου μὲ περιήγαγεν εἰς παραφροσύνην. Εἴποτε ἤθελες ἀποκτήσει υἱούς, πρὸς Θεοῦ, δίδαξον αὐτοὺς πλήρως περὶ τῶν κυκλούντων αὐτοὺς κινδύνων Ἐὰν δὲν ἤμην τόσον ἄπειρος, θὰ ἤμην τώρα εὐτυχὴς καὶ αὐτοσεβόμενος ἄνθρωπος. Τὰ κατ' ἐμὲ εἶναι ὅλη τραγῳδία.—

Ὁ ἀνάξιος ἀδελφός σου *Beg*».

Ὁ θανατικὸς ἀνακριτὴς εἶπεν ὅτι προφανῶς ὁ ἄνθρωπος ἔπασχεν ὑπὸ συφιλίδος καὶ ἀφῆκε τὴν ἐπιστολὴν ταύτην ἀπὸ τοῦ τάφου του διὰ τοὺς πατέρας ἵνα διδάσκωσι τοὺς υἱούς των ὅταν μεγαλώσωσιν ποὺς κυκλοῦντας αὐτοὺς κινδύνους. Ἀναμφιβόλως θὰ ἦτο πολὺ δυσάρεστον καθῆκον οἱ γονεῖς νὰ ὁμιλῶσι μετὰ τῶν υἱῶν αὐτῶν περὶ γενετησίων ὑποθέσεων, καίτοι δυσάρεστον, ὅμως παραδέχεται μετὰ τοῦ νέου τούτου ὅτι εἶναι καθῆκον τῶν γονέων νὰ προειδοποιῶσι τοὺς υἱούς των περὶ τῶν κινδύνων ἀπὸ ἀτάκτων γενετησίων πράξεων.

Η ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΙΣ.

Ὁ *Dr A. E. Davis*, τῆς ἐν Λίβερπουλ ψυχοθεραπευτικῆς κλινικῆς, τοιαύτην εἶχεν ἐν τῷ νῷ περίπτωσιν ὅτε ἔγραφεν ἐν τῷ βιβλίῳ του «Ὑπνωτισμὸς καὶ θεραπεία δι' ὑποβολῆς.»

«Συχνὴ αἰτία ἀπογνώσεως εἶναι τὸ αἴσθημα τοῦ αἴσχους ἢ τῆς λύπης ἥτις γεννᾶται ἀπὸ κακῶν ἕξεων ἀπὸ μακρᾶς ἡλικίας.

Ὁ πάσχων ἐνθαρρύνεται νὰ ἐκθέσῃ ἐμπεριστατωμένως περὶ τῶν προγενεστέρων συνηθειῶν του, τῶν ἀγώνων του, τῶν ὀλίψεών του καὶ τὴν φιλολογίαν ἥτις ἐνεφύτευσε τοὺς σπόρους τοῦ φόβου καὶ τῆς τύψεως ἐν τῇ διανοίᾳ του.

Ἡ ἐκφόρτωσις τῆς διανοίας, ἡ ἀπαλλαγὴ ἀπὸ τῶν ὀδυνηρῶν συγκινήσεων, ἀπὸ αἴσθημα ὅτι τὸ μυστικὸν βάρος ὑπὸ τὸ ὁποῖον ἐβασανίζετο οὗτος ἐπὶ ἔτη ἄφιλος καὶ ἀβοήθητος, δὲν εἶνε πλέον μυστικόν, ἀλλὰ συμμερίζεται τοῦτο μετὰ συμπονοῦντος ἀκροατοῦ, τὸ μέγεθος ὅλης τῆς ἀνακουφίσεως ταύτης εἶναι τοσοῦτον, ὥστε νὰ εἶναι σχεδὸν ἀπίστευτον. Δὲν εἶναι τοῦτο πτῆσις φαντασίας· εἶναι τραγῳδία ἐν τῷ πραγματικῷ βίῳ. Μόνον ὅσοι ἔχουσιν ὑποφέρει, δύνανται νὰ ἐννοήσωσι τὰ τρομερὰ δεινὰ τῆς τύψεως, τοῦ φόβου, τοῦ αἴσχους καταδιώκοντα αὐτοὺς ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἐπὶ ἔτη. Εἶναι πιθανὸν ὅτι περιπτώσεις τινὲς παραφροσύνης καὶ αὐτοκτονίας ὀφείλονται εἰς μόνην τὴν αἰτίαν ταύτην.

ΓΥΝΗ ΔΟΚΤΩΡ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΕΤΑΙ.

Ἀξιόλογον γνώμην ἐξέφρασε περὶ τοῦ μεγάλου τούτου προβλήματος ἡ *Δρ Mary D. Sturge* ἰατρὸς ἐν τῷ Νοσοκομείῳ Γυναικῶν τῆς Βιρμιγχαμ.

«Ἡ Ἑταιρεία διὰ τὴν Πρόληψιν τῶν Ἀφροδισίων Νόσων προέτεινε σχέδιον ὅπως παράσχῃ ἔντυπον πληροφορίαν πρὸς τοὺς νέους περὶ τῶν λεπτομερειῶν τῆς αὐταπολυμάνσεως μετὰ τὴν διάπραξιν συνουσίας μετ' ἀγνώστου γυναικός.

«Κατὰ τὴν γνώμην μου, γράφει αὕτη, εἶναι ἀφόρητος κατάστασις πρῶτον νὰ λέγωμεν πρὸς τὸν νέον ὅτι ἡ κοινότης προσδοκᾷ καὶ πέπεισθεν ὅτι θὰ εἶναι οὗτος ἐγκρατὴς ἑαυτοῦ καὶ ἔπειτα νὰ τῷ ἐγχειρίζωμεν ἔντυπον χάρτην—ὡς ἐκεῖνον ὅστις ἐξεδόθη ὑπὸ τῆς ἑταιρείας πρὸς πρόληψιν τῶν Ἀφροδισίων νόσων—συγκείμενον ἐκ τριῶν σελίδων διαλαμβανουσῶν λεπτομερείας περὶ τοῦ τι πρέπει νὰ πράττῃ μετὰ γενετήσιον ἀνωμαλίαν!

Αὐτὸ τὸ γεγονὸς, τὸ νὰ περέχωνται ὁδηγίαι περὶ τοιούτου θέματος, συνυπονοεῖ ὅτι ἀναγνωρίζουσι τὴν ἀνάγκην τῶν γνώσεων ταύτων καὶ προσδοκῶσιν ὅτι θὰ χρησιμοποιηθῶσιν αὗται.

Ἐν προσφάτῳ συνελεύσει ἐν Λονδίνῳ, ἐν τῇ ὁποίᾳ οἱ ὑποκινηταὶ τῆς Ἑταιρείας ταύτης ἐξέθηκαν τὰς σκέψεις των, εἷς τῶν πρωτευόντων συμβούλων, ὅστις ἦτο ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ ἔδειξεν, ὅτι τὸ μνημονευθὲν ἀνωτέρω φυλλάδιον οὐδεμίαν περιέχει λέξιν συμβουλευτικὴν πρὸς τοὺς νέους περὶ τῆς ἀξίας καὶ τοῦ καθήκοντος τῆς ἐγκρατείας. Εἶπεν ὅτι ὅτως ἂν αὐτὸς ὁ Διάβολος ἤθελε νὰ ἐξωθήσῃ εἰς τὸ κακὸν θὰ ἔγραφε παρόμοιον χαρτίον πρὸς τὸ ἀνωτέρω καὶ θὰ τὸ ἔδιδεν εἰς τοὺς νέους.

ΙΕΡΟΝ ΚΑΘΗΚΟΝ.

Κατὰ τὴν γνώμην μου, ἡ καινοτάτη ἔχει ἱερὸν καθῆκον πρὸς τὴν νέαν γενεὰν ὅπως ἀπαιτῇ ὀ ρ θ ὴ ν ἐνέργειαν καὶ οὐχὶ α σ φ α λ ε ρ ά ν. Ὅπου ἡ ὀρθὴ πρᾶξις ἐνεθαρρύνθη παρὰ τῷ στρατῷ—πρὸ τοῦ πολέμου,—ἐξαίρετα ἀποτελέσματα προέκυψαν, καὶ οἱ ἀριθμοὶ περὶ τῶν ἀφροδισίων νόσων κατέπεσον πολὺ σημαντικῶς. Ἡ συνετὴ λοιπὸν πορεία ἡμῶν ὡς ἔθνους εἶναι νὰ ἀκολουθῶμεν τὰς γραμμὰς ταύτας, καὶ οὐχὶ νὰ ἐμπνεώμεθα ὑπὸ μεγάλων ἐλπίδων διὰ τὰ ἀπολυμαντικά, ἅτινα, καὶ ἂν προφυλάττωσιν ἔστιν ὅτε ἀπὸ τῆς μολύνσεως, θὰ ὑποβιβάζωσι τὸ ἠθικὸν ἐπίπεδον χιλιάδων.

Ἰατρός τις ἐν Πλυμουθ παρετήρησεν ἐσχάτως ὅτι «Τὸ ἰατρικὸν ἐπάγγελμα φαίνεται ὅτι ἐπεδόθη εἰς τὸ νὰ ἐμπαίζῃ τὸ κοινὸν ἐν τούτῳ.» Αὐτὴ εἶναι καὶ ἡ γνώμη μου. Διότι οὐδένα βλέπω λόγον ὅπως πιστεύω ὅτι αἱ νόσοι θὰ ἐξαλειφθῶσι πραγματικῶς, καὶ ἔχω ἡμίσειαν δωδεκάδα λόγων ὅπως πιστεύω ὅτι ἄπειρος βλάβη ἀπειλεῖ νὰ γένηται εἰς τὰ ἤθη ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν, ἐξ οὗ παρέχονται πιθανότητες ὅτι ἡ νόσος θὰ ἀκμάσῃ περισσότερον!

ΧΕΙΡΟΝΑ Η Η ΝΟΣΟΣ.

Ἀπὸ ἐθνικῆς ἀπόψεως ὑπάρχουσι χείρονά τι ἢ ἡ νόσος. Θὰ ἦτο τι χεῖρον ἢ ὁ ἑνεσιὼς μέτριος βαθμὸς τῶν ἀφροδισίων νόσων, νὰ ἔχωμεν θρυμματισμὸν ὅλον τὸν οἶκοι βίον τῆς Ἀγγλίας διὰ τῆς γενέσεως ἀδιακρισίας τοιαύτης (*promiscuity*) οἷαν οἱ πλεῖσται γυναῖκες καὶ οἱ ἄνδρες οὐδέποτε ὀνειρεύονται!

Ἐν τούτοις τοῦτο προφητεύει ἐξὸς διαχειριστὴς τῆς ὑγείας εἷος ὁ Δρ Ρόβερτσαν M.O.H. ἐκ Βερμιγχάμης ὅτι θὰ συμβῇ ἐὰν ὑποβιβάζωμεν τὸ ἠθικὸν ἐπίπεδον ἡμῶν καὶ διδάσκωμεν αὐτοπολύμανσιν ἀντὶ ἐγκρατείας.

ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΠΤΕΙΟΝ
Χ. Γ. ΠΙΤΣΙΛΛΙΔΟΥ ΚΑΙ Σ. ΙΩΑΝΝΙΔΟΥ
ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ
(Κεντρικὴ ὁδός).

Οἱ ὑποφαινόμενοι λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωστοποιήσωμεν ὅτι ἀμφότεροι ἐπιδοθέντες εἰς τὴν κοπτικὴν καὶ ραπτικὴν κατὰ μέθοδον ἀγγλικὴν καὶ γαλλικὴν συνεστήσαμεν ἐμπορορραπτεῖον ὑπὸ τὴν ἄνωθι ἐπωνυμίαν εἰς τὸ ἰσόγειον κατάστημα τῆς οἰκίας Μ. Γεωργιάδου παρὰ τὴν κλινικὴν τοῦ κ. Γ. Θ. Σταυρινίδου.

Οἱ τιμῶντες ἡμᾶς διὰ τῶν διαταγῶν αὐτῶν θὰ ἔχωσι τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἐκτιμήσωσι τὴν εὐσυνείδητον ἐκτέλεσιν αὐτῶν μετὰ κομψότητος, στερεότητος καὶ ἄκρας προθυμίας. Μετὰ τῆς διαβεβαιώσεως ταύτης

Διατελοῦμεν κλπ.

Κυρ. Γ. Πιτσιλλίδης καὶ Σωτ. Ἰωαννίδης. (5—5)

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΚΑΠΝΟΥ
ΤΟ ΠΑΓΚΥΠΡΙΟΝ

Ὅσοι θέλουν νὰ ἐξασφαλίσουν καλὰ κέρδη διὰ τὰ κεφάλαιά των, δύνανται νὰ τὰ καταθέσωσιν εἰς διλίρους μετοχὰς εἰς τὴν

ΣΗΜΕΙΑ ΑΠΟ ΤΟΥ ΑΓΝΩΣΤΟΥ

Ο ΣΙΝΙΟΡ ΜΑΡΚΟΝΙ ΔΕΧΕΤΑΙ ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΗ ΣΗΜΕΙΑ ΑΠΟ ΜΕΓΑΛΩΝ ΑΠΟΣΤΑΣΕΩΝ ΑΤΙΝΑ ΔΥΝΑΤΕΙ ΝΑ ΕΞΗΓΗΣΗ.

Ὁ ΣΙΝΙΟΡ ΜΑΡΚΟΝΗ, τὸ δαιμόνιον τοῦ ἀσυρμάτου, ἐσχάτως ἀνεκοίνωσε πρὸς τὴν Λονδίνειον *Daily Mail* ἐκπληκτικὰς παρατηρήσεις τὰς ὁποίας εἶχε εἰπεῖ *πρότερον* πρὸς τὸν κ. *Harold Begbie*.

«Ὁ Γερουσιαστὴς Μαρκόνη βεβαιοῖ, λέγει ἡ *Daily Mail*, ὅτι ἐπὶ χρόνον ἤδη σημαντικὸν παράδοξα ἀσύρματα σημεῖα ἐλήφθησαν, ἅτινα δὲν δύνανται νὰ θεωρηθῶσιν ὡς προερχόμενα ἐξ οἱουδήποτε ὀργάνου ἐπὶ τῆς γῆς. Μαθηματικοὶ ὑπολογισμοὶ ἐνδεικνύουσιν ὅτι προέρχονται ταῦτα ἐξ ἀποστάσεως ὑπερμεγέθους, ἀπὸ διαστήματος πολὺ πέρα τῆς ἀτμοσφαίρας τῆς γῆς—ἐπειδὴ εἶναι αἰσθητὰ μετ' ἴσης ἐντάσεως εἰς σταθμοὺς εὐρέως κεχωρισμένους ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ πλανήτου ἡμῶν.

Ἀπὸ μεγάλων ἀποστάσεων.

Ἡ ἀπόστασις ἐξ ἧς τὰ σημεῖα ταῦτα φαίνονται προερχόμενα ἀπαγορεύει τὴν ἐξήγησιν ὅτι ὀφείλονται εἰς «ἀτμοσφαιρικὰς» ἢ ἠλεκτρικὰς διαταράξεις εἰς τὸν ἡμέτερον ἀέρα.

Δύο πιθαναὶ ὑπάρχουσιν ἐξηγήσεις, ἐὰν προέρχονται ἀπὸ τοῦ πλανητικοῦ διαστήματος. Ἡ πρώτη εἶναι ὅτι δυνατὸν νὰ προξενῶνται ἀπὸ ἠλεκτρικῶν καταιγίδων εἰς τὸν ἥλιον, εἶτα πιστεύεται ὅτι προξενοῦσι μαγνητικὰς καταιγίδας ἐπὶ τῆς γῆς. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ὅμως, δὲν εἶναι εὔκολον νὰ ἰδωμεν διατὶ γράμματά τινα ἐπαναλαμβάνενται κανονικῶς, ὡς γίνεται μετ' εἰδικῆς συχνότητος. Ἡ δυνατὸν νὰ προέρχωνται ἀπὸ λογικῶν ὄντων ἐκ τινος τῶν πλανητῶν.

Εἶναι πολὺ περίεργον ὅτι διὰ λόγους ἀνεξαρτήτους ἐλως τῶν σημείων τούτων ὑπῆρξεν ἐσχάτως τάσις μεταξὺ ἀστρονόμων καὶ φυσιοδιφῶν, ὅπως παραδεχθῶσιν ὅτι ἡ τε σελήνη καὶ ὁ πλανήτης Ἄρης κατοικοῦνται.

Ἐὰν ἔχῃ οὕτω, πρέπει νὰ προσδοκῶμεν ὅτι ἡ πρώτη ἔνδειξις ὑπάρξεως τῶν ὄντων τούτων θὰ ἀποκαλυφθῇ διὰ τοιούτων σημείων οἷα φθάνουσι τώρα εἰς τὴν γῆν.

Εἴμεθα, λοιπόν, εἰς ἀκμὴν τῆς μεγίστης ἀνακαλύψεως ἐν τῇ ἀνθρωπίνῃ ἱστορίᾳ; Ἡ αἱ ρωμαντικαὶ αὗται πιθανότητες εἶναι προωρισμέναι νὰ διαλυθῶσι καὶ νὰ ἐξηγηθῶσι διά τινος νέου ἡλιακοῦ φαινομένου;

Ἐν τοῖς γραφείοις των.

Ἐπί τινα χρόνον ἐν τῷ παρελθόντι οἱ χειρισταὶ τοῦ ἀσυρμάτου ἐν ἡμέρᾳ καὶ ἐν νυκτὶ ἐδυσκολεύθησαν ὑπὸ διακοπῶν εἰς τὰ σημεῖα αὐτῶν, λέγει ἡ *Daily Mail*.

Αἱ διακοπαὶ αὗται, λαμβάνουσι τὴν μορφὴν ἐμφανῶς ἀκατανοήτων συνδυασμῶν γραμμάτων. Ἐσημειώθησαν αὗται πρὸ τοῦ πολέμου καὶ μέχρι τέλους αὐτοῦ ἠρευνήθησαν ἐπιμελῶς.

Μία τῶν ἰδιοτήτων αὐτῶν εἶναι ὅτι δὲν περιωρίσθησαν εἰς μίαν χώραν οὐδὲ εἰς μίαν ἤπειρον. Οἱ τηλεγραφηταὶ ἐν τῇ ἠρεμίᾳ τῶν γραφείων αὐτῶν ἤκουσαν τὰ μυστηριώδη ταῦτα σημεῖα ἔν τε Λονδίνῳ καὶ ἐν Ν. Γόρκῃ· τῳόντι παρετηρήθησαν ταυτοχρόνως εἰς ἀμφοτέρας τὰς πόλεις.

Τί εἶπεν ὁ Μαρκόνη.

Ὁ Γερουσιαστὴς Μαρκόνη ἐν τῇ δηλώσει του περὶ τῶν σημείων τούτων εἶπεν:

«Ἔσχομεν λίαν παραδόξους ἤχους καὶ ἐνδείξεις εἴτινες δυνατὸν νὰ προέρχωνται ἀπὸ ἀποστάσεως πέρα τῆς γῆς.

Ἔσχομεν τούτους καὶ ἐν Ἀμερικῇ. Ἐσημειώσαμεν ὡσαύτως ὅτι εἰς τὰς διακοπὰς ταύτας ἀπαντῶσι γράμματά τινα μετὰ περισσοτέρας συχνότητος ἢ ἄλλα: Τὸ γράμμα «S» (τρεῖς στιγμαὶ τοῦ Μορσικοῦ κώδικος) εἶναι ἐν τούτων.

«Ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει διεκινδυνεύσαμέν τι ὅπερ θὰ ἠρμηνεύετο ὡς ὡρισμένον τι ἄγγελμα.

«Ὄχι μόνον αἱ διακοπαὶ αὗται συνέβησαν ταὐτοχρόνως ἐν Λονδίνῳ καὶ ἐν Ν. Γόρκῃ, ἀλλὰ καὶ ἡ ἔντασις αὐτῶν, ὡσαύτως, ἐγένετο ἡ αὐτὴ κατὰ τὰς περιστάσεις ταύτας. Τοῦτο φαίνεται ἐνδεικνύον ὅτι ἔχουσι ταῦτα τὴν ἀρχὴν ἀπὸ πάνυ μεγάλης ἀποστάσεως.

Φυσικὴ ἀπόδειξις.

Ὕστε ἠρωτήθη: «Θεωρεῖτε ὅτι ὑπάρχει πιθανὴ αἰτία ἡ ἀπόπειρα ἐξ ἄλλου πλανήτου ὅπως ἐπικοινωνήσωσι μετὰ τῆς γῆς;»

Ὁ γερουσιαστὴς Μαρκόνη ἀπεκρίθη:

«Δὲν ἀποκλείω τὴν πιθανότητα ταύτην, δὲν ὑπάρχει ὅμως ἀπόδειξις Δυνατὸν νὰ εἶναι καὶ νὰ μὴ εἶναι. Ὀφείλομεν νὰ ἐρευνήσωμεν τὰ πράγματα πολὺ περισσότερον πρὶν ἢ τολμήσωμεν ὁριστικήν τινα ἐξήγησιν.

Προσέθηκεν ὅτι τὰ φαινόμενα ταῦτα ἤρχισαν νὰ σημειῶνται πρὸ τοῦ πολέμου, ὅστις ἀνέκοψε τὰς περαιτέρω ἐρεύνας τῆς αἰτίας αὐτῶν. Οἱ παράδοξοι ἦχοι δὲν περιορίζονται εἰς ἓν διαστέρων τινὰ περίοδον τῶν εἰκοσιτεσσάρων ὡρῶν καὶ εἶναι συχναὶ ἡμέρας τε καὶ νυκτός.

Ὑπάρχουσι δύο πηγαὶ ἐκ τῶν ὁποίων δύνανται νὰ προέρχωνται, πρόσθετεῖ ἡ *Daily Mail*. Ἡ πρώτη εἶναι ἡ σελήνη. Ὁ καθηγητὴς Πίκεριγκ, ἀστρονόμος μεγάλης φήμης, προὐκάλεσεν ἐξαιρετικὸν ἐνδιαφέρον ἐν ταῖς Ἡνωμέναις Πολιτείαις ἀνακοινῶν ἐσχάτως ὅτι βλέπει σημεῖα ζωῆς ἐπὶ τῆς σελήνης.

«Ἀνεξαρτήτως ὅλων, καὶ παρατηρῶν τὴν σελήνην ἀπὸ διαφόρου ὅλως ἀπόψεως, ὁ καθηγητὴς Σόδδυ, ὡς χημικὸς καὶ φυσικός, ἐδήλωσεν, ἐν προσφάτῳ πονήματί του, ὅτι ἡ σελήνη δὲν δύναται νὰ εἶναι νεκρά, εἶα εἶναι ἡ παλαιότροπος δοξασία. Ἡ ἀπόστασις τῆς σελήνης ἀπὸ τῆς γῆς εἶναι σχετικῶς μικρὰ—εἶναι 238,000 μίλια.

Ἡ δευτέρα πηγὴ εἶναι ὁ μυστηριώδης πλανήτης Ἄρης. Ἀπέχει οὗτος ἀπὸ τῆς γῆς 49 ἑκατομ. μίλια. Πρόσφατος ἔρευνα ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ Λόουελλ διὰ τοῦ γιγαντείου τηλεσκοπίου του ἔδωκεν ἰσχυροὺς λόγους νὰ πιστεύωμεν ὅτι ὑπάρχει ἐν αὐτῷ ζωὴ ὑπό τινα μορφήν. Αἱ διώρυχες ἐν αὐτῷ δὲν ἐξηγοῦνται εὐκόλως ὡς φυσικὰ χαρακτηριστικά. Καὶ φαίνονται ὅτι μεταβάλλονται αὗται ἠρέμα σὺν τῷ χρόνῳ, ὡς συμβαίνει εἰς ἔργα λογικῶν ὄντων, ἅτινα τροποποιοῦσι τὸ σχέδιόν των προσαρμόζοντα αὐτὸ εἰς νέους ὅρους.

«Ἐὰν εἶναι τεχνηταί, καὶ ὁ καθηγητὴς Λόουελλ πέποιθεν ὅτι εἶναι, παρέχουσιν ἀπόδειξιν τοιαύτης ὀργανωτικῆς δυνάμεως παρὰ τοῖς Ἄρειοις ἥτις δικαιολογεῖ πάσας τὰς ρωμαντικὰς φαντασιοκοπίας τοῦ κ. *Well*.

Τὰ ὄντα, ἅτινα θὰ ἠδύναντο νὰ σχεδιάζωσι καὶ ἐκτελῶσι τὰς διώρυγας ταύτας αἵτινες ἐντελῶς ἐπισκιάζουσι πάντα τὰ ἔργα τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς, θὰ εἶναι ἱκανοὶ νὰ κατασκευάζωσι καὶ ὄργανα ἵνα μεταδίδωσι σημεῖα εἰς ἄλλους πλανήτας.

«Δυνατὸν νὰ εὑρισκώμεθα εἰς τὸν ἑδδυ τῆς μεγίστης ἀνακαλύψεως ἐξ ὅσων ἡ ἀνθρωπότης διέπραξε μέχρι τοῦδε, τῆς ἀνακαλύψεως ὅτι κάπου εἰς τὸ ἄχανὲς καὶ ἀτέρμον κενὸν διάστημα ὑπάρχουσιν ἄλλα ὄντα».

ΠΩΣ ΕΣΩΣΕ Η ΣΥΜΜΑΧΙΣ ΥΠΟ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Πόσον μεγάλη ὑπῆρξεν ἡ συμβολὴ τῆς Ἀμερικῆς εἰς τὸν ἀγῶνα καὶ πῶς εἶχεν ἡ κατάστασις ὀλίγους μόλις μῆνας πρὶν ἡ Γερμανία ἀναγκασθῇ νὰ ζητήσῃ ἀνακωχήν, γίνεται δῆλον ἐκ τοῦ ἀκολούθου ἐγγράφου:

«Οἱ πρωθυπουργοὶ τῆς Γαλλίας, Ἰταλίας καὶ Μεγ. Βρεττανίας, συνελθόντες εἰς Βερσαλλίας, ἐπιθυμοῦν ν' ἀποστείλουν τὸ ἀκόλουθον τηλεγράφημα εἰς τὸν πρόεδρον τῶν Ἡν. Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς:

«Ἐπιθυμοῦμεν νὰ ἐκφράσωμεν εἰς τὸν Πρόεδρον Οὐϊλσων τὰς πλέον θερμὰς ἡμῶν εὐχαριστίας διὰ τὴν ἀξιοσημείωτον ταχύτητα, μεθ' ἧς Ἀμερικανικὴ βοήθεια, ὑπερβαίνουσα πάσας τὰς προβλέψεις, παρεχωρήθη εἰς τοὺς Συμμάχους, κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ τελευταίου μηνὸς ὅπως θεραπευθῇ μεγάλη ἀνάγκη.

»Ὁ στρατηγὸς Φὸς μᾶς ὑπέβαλεν ἔκθεσιν ἐκτάκτου σοβαρότητος, ἐν ᾗ ἐκθέτει ὅτι ἡ ἀριθμητικὴ ὑπεροχὴ τοῦ ἐχθροῦ ἐν Γαλλίᾳ, ὅπου 162 Συμμαχικαὶ μεραρχίαι ἀντιμετωπίζουν 200 Γερμανικάς, εἶναι λίαν μεγάλη· ὅτι οὐδεμία πιθανότης ὑπάρχει διὰ τὴν Ἀγγλίαν καὶ Γαλλίαν ν' αὐξήσωσι τὸν ἀριθμὸν τῶν μεραρχιῶν ὅτι τοὐναντίον, συναντοῦν τὰς μεγαλυτέρας δυσκολίας ἵνα τὰς διατηρήσωσιν εἰς τὸν ἀριθμὸν τοῦτον καὶ ὅτι ὑφίσταται μέγας κίνδυνος νὰ χαθῇ ὁ πόλεμος, ἐὰν τὸ ἀριθμητικῶς ὑποδεέστερον τῶν Συμμάχων δὲν ἐξισωθῇ ὡς τάχιστα διὰ τῆς ἀφίξεως Ἀμερικαν. στρατευμάτων.

»Ὁ στρατηγὸς ζητεῖ λοιπὸν μετὰ τῆς ζωηροτέρας ἐπιμονῆς ὅπως ὁ μεγαλύτερος δυνατὸς ἀριθμὸς στρατευμάτων πεζικοῦ καὶ μυδραλλιοβόλων (ὅπερ εἶναι τὸ μᾶλλον ἐλλεῖπον εἰς τοὺς συμμάχους) ἐξακολουθήσῃ ν' ἀποστέλλεται ἐξ Ἀμερικῆς κατὰ τοὺς μῆνας Ἰούνιον καὶ Ἰούλιον ἵνα ἀποσοβηθῇ ὁ ἄμεσος κίνδυνος τῆς ἥττης τῶν Συμμάχων κατὰ τὴν παροῦσαν περίοδον, τῶν Συμμαχικῶν ἐφεδρειῶν δυναμένων νὰ ἐξαντληθοῦν πρὸ τῶν τοῦ ἐχθροῦ.

Ἐπὶ πλέον, ὅσον ἀφορᾷ τὸ μέλλον, ὁ στρατηγὸς θεωρεῖ ὅτι εἶναι ἀδύνατον νὰ προσδοκῶμεν ἀποφασιστικὴν νίκην, ἐὰν ἡ Ἀμερικὴ δὲν εἶναι εἰς θέσιν νὰ θέσῃ ἐπὶ ποδὸς στρατὸν τοιοῦτον ὁποῖος θὰ ἐπέτρεπεν εἰς τοὺς Συμμάχους νὰ ἐξασφαλίσουν τὴν ἀριθμητικὴν ὑπεροχήν. Ὑπολογίζει τὸ ὅλον τῶν ἀναγκαίων Ἀμερικανικῶν δυνάμεων διὰ τὸν σκοπὸν τοῦτον εἰς 100 τοὐλάχιστον μεραρχίας· ζητεῖ ὅπως ἐξακολουθήσῃ ἡ ἀποστολὴ νέων Ἀμερικανικῶν στρατευμάτων κατ' ἐλάχιστον ὅρον ἐκ 300 χιλιάδων ἀνδρῶν κατὰ μῆνα, ὅπως καταρτισθῇ ὡς τάχιστα ὁλικὴ δύναμις ἐξ 100 Ἀμερικανικῶν μεραρχιῶν.

Εἰμεθα βέβαιοι ὅτι ὁ στρατηγὸς Φὸς, ὅστις διευθύνει τὴν παροῦσαν ἐκστρατείαν μετὰ πραγματικῆς δεξιότητος καὶ τοῦ ὁποίου ἡ στρατιωτικὴ φρόνησις ἐξακολουθεῖ νὰ μᾶς ἐμπνέῃ τὴν πλέον ἀπόλυτον ἐμπιστοσύνην, δὲν ἐξεγκώνει τὴν σοβαρότητα τῆς καταστάσεως καὶ εἰμεθα βέβαιοι ὅτι ἡ Κυβέρνησις τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν θὰ κάμῃ πᾶν ὅ,τι ἐξαρτᾶται ἀπ' αὐτῆς, τόσον, ἵνα ἀντιμετωπίσῃ τὰς ἀμέσους ἀνάγκας τῆς καταστάσεως, ὅσον καὶ ἵνα ἐπισπεύσῃ τὴν ἀποστολὴν νέων στρατευμάτων, εἰς ἀριθμὸν ἐπάρκῃ νὰ ἐξασφαλίσῃ ὅσῳ τὸ δυνατὸν ταχύτερον τὴν ἀριθμητικὴν ὑπεροχήν. Ὑπογεγραμμένοι:

Κλεμανσὼ
Λόϋδ Τζώρτζ
Ὀρλάνδο.

Σ. Σ. Κ. Φ. Ἂς ἀναμνησθῶσιν οἱ ἡμέτεροι ἀναγνῶσται τὰς ἀποκαλύψεις τοῦ Ἀμερικανοῦ ναυάρχου Σίμς, καθ' ἃς καὶ ὁ Ἀρχιναύαρχος Τζέλικο καὶ οἱ Βρεττανοὶ Ὑπουργοὶ καὶ αὐτὸς ὁ Βασιλεὺς τῆς Μ. Βρεττανίας ὡμολόγησαν πρὸς αὐτὸν ὅτι θὰ ἠναγκάζοντο ὑπὸ τοῦ τρομεροῦ ὑποβρυχίου πολέμου ἐντὸς τριμήνου νὰ συνομολογήσωσιν εἰρήνην κατὰ τὰς ὑπαγορεύσεις τῆς Γερμανίας, ἂν μὴ προσήρχετο εἰς βοήθειαν αὐτῶν ἡ Ἀμερική.

Ο ΜΑΥΡΟΣ ΠΙΝΑΞ

Παρίσι ι, —Ὁ ἐπίσημος κατάλογος τῶν ἐγκλημάτων πολέμου, ὅστις ἀπεστάλη εἰς Βερολῖνον ἀποτελεῖται ἀπὸ 194 σελίδας. Ἡ Μ. Βρεττανία ζητεῖ 100 ἄτομα, τινὰ τῶν ὁποίων δὲν ἀναφέρονται. Ἡ Γαλλία ζητεῖ 234. Τὸ Βέλγιον 334 ἐξ ὧν 265 δὲν ὀνομάζονται, ἐνῷ ἡ Ἰταλία ζητεῖ 29. Ὁ ἀγγλικὸς κατάλογος εἶνε διηρημένος εἰς ὀκτὼ κατηγορίας. 1) Ὁ ὑποβρύχιος πόλεμος περιλαμβάνων τοὺς ναυάρχους Τίρπιτς, Κάπελε, Σχέερ, Χίππερ, καὶ Μοῦλλερ ὡς καὶ εἴκοσιν ἀξιωματικοὺς τοῦ ναυτικοῦ, κατηγορουμένους, ὅτι προσέβαλον τὰ ἐμπορικὰ πλοῖα ἄνευ προειδοποιήσεως. 2) Ὁ βομβαρδισμὸς τῶν ἀνοικτῶν πόλεων. 3) Ἡ τοποθέτησις τορπιλλῶν. 4) Ἡ ἐπίθεσις τῆς Σκανδιναυϊκῆς ἐξοδιοπομπῆς. 5) Αἱ ἐναέριοι ἐπιθέσεις. 6) Ἡ ὑπόθεσις τοῦ Φρόϋατ, δι' ἣν ἀναφέρονται δύο ὀνόματα, συμπεριλαμβανομένου τοῦ Σχραίντερ. 7) Αἱ πράξεις ἀπέναντι τῶν αἰχμαλώτων πολέμου. Τὰ ὀνόματα περιλαμβάνουν: τὰ τῶν στρατηγῶν φὸν Ἄρνιν, Τρόθα, Μπύλωβ, καὶ Ἐμβὲρ πασσᾶ. 8) Τὰς ἀρμενικὰς σφαγάς: Τὰ ὀνόματα περιλαμβάνουν τὰ τοῦ Ἐμβὲρ πασσᾶ, Ταλαὰτ πασσᾶ καὶ Τζεμὰλ πασσᾶ. Ὁ γαλλικὸς κατάλογος εἶναι διηρημένος εἰς δύο κατηγορίας: 1) Ἡ παραβίασις τῶν πολεμικῶν νόμων εἰς τὰ κατεχόμενα ἐδάφη ὑπὸ τῆς Γερμανίας, Μεταξὺ αὐτῶν εἶνε ὁ Κρόνπριτς, οἱ Πρίγκηπες Ἄϊτελ, Φρειδρίχ καὶ Ροὺπρεχτ τῆς Βαυαρίας, ὁ Δοὺξ τῆς Βυρτεμβέργης, ὁ Μέγας Δοὺξ Χέσε, ὁ Δοὺξ τοῦ Μεκλεμβούργου, ὁ κόμης Βίσμαρκ, ὁ στρατάρχης Χίντεμβουργ, ὁ στρατάρχης Λούδενδορφ, οἱ στρατηγοὶ Μάλτκε, Μπύλωβ καὶ Κλουκ, ὡς καὶ ἄτομα προσκεκολλημένα εἰς τὸ Γερμανικὸν ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν, ὑπεύθυνα διὰ τὰς καταστροφὰς τῶν ἐργοστασίων καὶ μεταλλείων ἐν Γαλλίᾳ. 2) Αἱ παραβιάσεις τῶν πολεμικῶν νόμων εἰς τὰ γερμανικὰ στρατόπεδα, τὰ μετατραπέντα εἰς εἱρκτάς Μεταξὺ τῶν ὀνομάτων εἶναι τὸ τοῦ φὸν Φαλκενάϋν.

Οἱ τῆς δευτέρας κατηγορίας εἶνε δι' ἐπιθέσεις εἰς Χάρτλεπουλ, Σκαρμπορούγκ, καὶ Ὀβάϊτμπυ, ἡ δὲ πέμπτη κατηγορία περιλαμβάνει ἐναερίους ἐπιδρομὰς κατὰ τοῦ Λονδίνου, Χούλ καὶ Ἐδιμβούργου. Ἔνδεκα ἄτομα κατηγοροῦνται διὰ κακομεταχείρισιν αἰχμαλώτων πολέμου. Ὁ Ἐμβὲρ πασσᾶς κατηγορεῖται δι' εὐθύνην, διότι διέταξε τὴν πορείαν τῶν αἰχμαλώτων ἀπὸ Κοὺτ καὶ ὁ Σχραίντερ, δι' ἐπιθέσεις κατὰ Ἀγγλων καὶ Ἰνδῶν αἰχμαλώτων ἐν τῇ Γερμανικῇ Δυτικῇ Ἀφρικῇ.

ΔΙΑ ΤΟ ΣΥΜΦΕΡΟΝ ΣΑΣ...

ΣΠΙΡΤΑ ΠΕΤΕΒΙΝΟΥ τῆς προπολεμικῆς ποιότητος ἐφθασαν διὰ τῆς τελευταίας εὐκαιρίας καὶ πωλοῦνται εἰς τὰ ἰδίας τιμὰς τῶν Ἰαπωνικῶν.

Δοκιμάσατε καὶ παραβάλατε διὰ νὰ ἰδῆτε τὴν διαφοράν. (8—1).

ΚΥΠΡΙΑΚΑ

ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΕΜΠΟΡΙΑ ΚΥΠΡΟΥ

Κατὰ τὸν δημοσιευθέντα συγκριτικὸν στατιστικὸν πίνακα, ἡ ἐξωτερικὴ ἐμπορία τῆς Νήσου κατὰ τὸ λῆξαν τῇ 18)31 ... Δεκεμβρίου τριμηνον ἐγένετο ὡς ἑξῆς:

Εἰσαγωγή:

	1918	*1919*
Εἰς εἴδη	£199,256	229,684
» χρυσὸν	117	50
	£199,373	529,634

Ἐξαγωγή:

Εἰς εἴδη	£311,728	431,191
	292	710
	£312,020	431,901

Σημαντικώτερα εἰσαχθέντα εἴδη ἦσαν τὰ ἑξῆς:

	1818	*1919*
	£	£
Βούτυρος	5,618	2,283
Ἀλίπαστοι ἰχθεῖς	2,734	12,193
Ἔλαιον	1497	23,122
Ἀπεστειρωμ. ἐδώδιμα	2,553	8,721
Ὄρυζα	5,097	5,544
Σάκχαρις	2,664	22,772
Καπνὸς	10,965	14,920
Μηχανέλαιον	3,497	1,373
Πετρέλαιον	4,988	6,837
Μηχαναὶ καὶ ἐξαρτύματα	2,733	7,928
Βαμβάκινα νήματα	4,073	48,701
Βαμβάκινα ὑφάσματα	17,326	52,372
Ψιλικὰ	2,118	9,112
Σάκκοι	5,617	9,918
Μετ-ξωτὰ	1,137	6,153
Μάλλινα	3,565	28,758
Δέρματα	4,820	21,377
Πατοι	10,495	35,541
Πυρεῖ ι	2,836	3,213
Φαρμακα	2,483	4,742
Σιγαρόχαρτα	1 818	3,169
Σάπων	5,094	25,094
Γραφικὴ ὕλη	1,842	3,089
Κυβερνητικὰ καὶ στρατιωτικὰ εἴδη	63,357	27,510

Σημαντικώτερα δὲ ἐξηχθέντα εἴδη ἦσαν τὰ ἑξῆς:

	1918	*1919*
	£	£
Αἶγες	12,952	—
Ἡμίονοι	2,300	500
Σῖτος	77,355	—
Κριθὴ	45,050	2
Ρόδια	3,099	19,592
Σταφίδες	21,992	58,346
Οἰνοπνεύματα, οἱ οἱ διάφοροι	18,059	5 ,928
Πατάτες	29,682	14,854
Κρόμμυα	3,485	3,1 3
Κατειργασμένος καπνὸς	16,576	4,053
Χαρούπια	32,6 8	119,198
Βάμβυξ	4,000	26,247
Κουκουλια	32	21,330
Μαλλία	—	12,249
Ἄνισον	3,237	8,309
Λινόσπορος	3,120	2,187
Δέρματα	82	10,199
Ροῦδι	396	2,536
Ἀμίαντος	—	9,627
Ὥρα	420	2,176
Βαμβάκινα ὑφάσματα	2,599	12,3 0
Γύψος	—	2,399

ΝΕΟΣ ΔΗΜΟΤ. ΦΟΡΟΣ £1039

Ἡ Α. Ε ὁ Ἀρμόζων ἐνέκρινε διὰ τὸ ἔτος 1920 τὴν εἴσπραξιν ὑπὸ τοῦ Δημαρχείου Λευκωσίας ἡμίσεος σελλινίου κατὰ λίραν στερλίναν ἐπὶ τῆς ἀκινήτου ἰδιοκτησίας ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ Δήμου Λευκωσίας, ἵνα ἐξεύρῃ τὸ ποσὸν £1,039 διὰ τὴν ὑπολογισθεῖσαν ἀπαιτουμένην δαπάνην πρὸς ἐπισκευὴν καὶ βελτίωσιν ὁδῶν τινῶν τῆς πόλεως Λευκωσίας.

Ὁ πρόσθετος καί, εὐτυχῶς, προσωρινὸς οὗτος φόρος, ἐὰν ἀποδώσῃ τὰς £1,039 θὰ εἶναι αὐτοῦ σταγὼν ἐν ὠκεανῷ, διότι ριζικῆς ἐπισκευῆς χρῄζουσι πᾶσαι σχεδὸν αἱ ὁδοὶ καὶ πάροδοι τῆς πόλεως, ἐγκατελειμμέναι ἀπὸ χρόνου μακροῦ εἰς τὴν φθορὰν καὶ τὴν καταστροφήν.

Αἱ £1,039 θὰ ἐξατμισθῶσιν ὡς ἔχουσιν ἐξατμισθῇ πολλῷ μεγαλείτερα ποσά, χωρὶς οὐδεμία νὰ γένηται βελτίωσις εἰς τὴν ἀφόρητον ἤδη ἀθλιότητα τῶν ὁδῶν τῆς πόλεως καὶ τῆς καθαριότητος αὐτῆς.

Ἡ πόλις θὰ ἔχῃ μετ' οὐ πολὺ τὴν κυκλοφορίαν, κατὰ τας προσεχεῖς δημοτ. ἐκλογάς, νὰ θέσῃ τέρμα εἰς τὴν ἀταξίαν, τὴν σπαταλὴν καὶ τὴν κομματικὴν συναλλαγὴν τῆς δημοτ. ὑπηρεσίας, ἥτις τὴν πρωτεύουσαν τῆς νήσου ἔχει περιαγάγει εἰς ἀξιοθρήνητον κατάστασιν, ἥτις παρουσιάζει τὴν ἡμέραν πολιν ὡς, τὴν χειροτέραν τουρκοπολιν καὶ ἐκθέτει εἰς διηνεκῆ κινδυνον τὴν δημοσίαν ὑγειαν, προμηθεῖ τὴν εἰρωνειαν καὶ τὴν χλευὴν πάντων ἐπὶ τῶν παρεπιδήμων ἐκάστοτε ἐν αὐτῇ.

ΑΙ ΑΠΟΚΡΕΩ ΜΕΤΑ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΑΣ

Διέρρευσε τὸ Τριῴδιον ἐν ἀγαστῇ ἠρεμίᾳ καὶ κοσμιότητι, μόλις δὲ ἡ προχθὲς τελευταία Κυριακὴ τῶν Ἀποκρέω προσέλαβέ τινα ζωηρότητα, διότι ἐξαιρετικὴ ἐγένετο κίνησις ἀνὰ τὰς κεντρικωτέρας ὁδοὺς ὅπου συνέρρεον πολλαὶ καὶ πολλοὶ καθ' ὁμίλους ἐπὶ τῇ προσδοκίᾳ νὰ ἴδωσι μεταμφιεσμένους, καὶ ἐπειδὴ οἱ μὲν ἀνέμενον νὰ ἴδωσι τοὺς δέ, αἱ μεταμφιέσεις ἦσαν ἀραιόταται καὶ αὐταὶ χωρὶς τινος σημάσιας καὶ ἀξίας, τινὲς δὲ ἀνόυσιαι καὶ ἀηδεῖς.

Τὴν ἐσπέραν ζμιλοι μεταμφιεσμένων καὶ μὴ περιήρχοντο τὰς παρόδους ἴδια ἄδοντες καὶ θορυβοῦντες ἐν εὐθυμίᾳ καὶ ἀνὰ τὴν πόλιν βοή τις καὶ ἀπροσδιόριστος θόρυβος παρεῖχον τὴν ἐντύπωσιν καὶ εὐθυμίας εἰς εὐρείαν ἔκτασιν.

Εὐχάριστον παρεῖχεν ἐντύπωσιν ἡ εὐπρέπεια καὶ ἡ ἡμερότης τῶν περιερχομένων ἐν εὐθυμίᾳ ὁμίλων καὶ ἡ παντελὴς σχεδὸν ἀπουσία ἀντεγκλήσεων καὶ ἀηδῶν προκλήσεων, αἵτινες ἄλλοτε διετάραττον τὴν δημοσίαν ἡσυχίαν καὶ τάξιν.

Ἀπὸ τῶν ἡμερῶν τούτων τῆς εὐθυμίας καὶ τῶν διαχύσεων ἐλλείπει τὸ ἄριστον ἄρτυμα, ἡ μουσική. Δὲν ἐθεάθη καὶ εἷς μόνος ὅμιλος ἀδων μελῳδικῶς καὶ ἐν ἁρμονίᾳ ἢ δι' ἐγχόρδων ὀργάνων διαχύνων κατὰ τὴν διάβασίν του τὴν ἀπὸ τῆς μουσικὴν τέρψιν καὶ χαράν. Ἀμουσία γενική, ἀπόπειραι πρὸς χορῳδίαν μετ' ἀφορήτων παρασφωνιῶν, καὶ ὁ ξένος διαβάτης μάτην θὰ προσεπάθει νὰ διακρίνῃ ἐπιχωριάζουσαν ἢ ξένην ἔστω μουσικήν, ἐγχώρια ἢ ξένα ἄσματα. Ὅλα συγκεχυμένα καὶ ἀκαθόριστα, φύρδην μίγδην, παρέχοντα τὴν ἐντύπωσιν κοινωνικοῦ κυκεῶνος, καὶ ἀληθῶς ἐν τοιούτῳ κυκεῶνι διάγομεν ἀκόμη, διατελοῦντες εἰς περίοδον μεταβατικήν. Ἀφήκαμεν τὰς πατροπαραδότους συνηθείας μετὰ τῆς βράκας καὶ περιφρονοῦμεν τὰ ἐγχώρια ἄσματα καὶ τὰ ἐπιχωριάζοντα μέλη, χωρὶς ἀκόμη νὰ ἀναπληρώσωμεν ταῦτα δι' ἄλλων καλλιτέρων. Θέλομεν νὰ μιμηθῶμεν ξένα ἢ νέα ἤθη καὶ ξένην μουσικήν, καὶ ἐπειδὴ ἀπαιτεῖ αὐτὴ κάποιον κόπον καὶ κάποιαν ἐργασίαν πρὸς ἐκμάθησιν, ἡ νεότης φυγοπονεῖ καὶ ἀρκεῖται νὰ ἄδῃ ὅσα τυχαίως ἀκούει ἀπὸ διαβατικῶν ᾠδικῶν θιάσων ἢ ἀπὸ φωνογράφων, ὡς οἱ ψιττακοί, οἱ τροχίλοι, οἱ κόσσυφοι καὶ ἄλλα μιμῳδικὰ πτηνά.

Ἡ ἐπίκαιρος φαιδρότης καὶ εὐθυμία ἐν εὐρείᾳ ἐκτάσει παρὰ πάσῃ κοινωνίᾳ εἶναι ἐκδήλωσις ἡμερότητος ἠθῶν καὶ προηγμένου πολιτισμοῦ, ἀνακουφίζουσι δὲ τὰς κοινωνίας ἀπὸ τῶν βιωτικῶν ἀγώνων καὶ τῶν μεριμνῶν καὶ ἀνατείνει τὰς δυνάμεις αὐτῶν, πρέπει δὲ νὰ ἐκδηλῶνται αὐταὶ κατὰ τρόπον ὑψηλὸν καὶ εὐγενῆ.

Οἱ πρόγονοι ἡμῶν ἐγένοντο λαὸς κατ' ἐξοχὴν εὐθυμος καὶ φαιδρός, καὶ ἐπειδὴ ἐκεῖνοι τὰ πάντα ἐξηυγένιζον, καὶ τὴν φαιδρότητα καὶ εὐθυμίαν

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΔΥΟ ΕΝΔΟΞΟΥΣ ΠΟΛΕΜΟΥΣ

Μετὰ τὴν φρίκην καὶ τὸν ἀποτροπιασμὸν τοῦ φονικωτάτου καὶ ὠμοῦ παγκοσμίου πολέμου, ἐπάναγκες νομίζομεν εἶναι νὰ ἀναπολήσωμεν τὰς ἐνδόξους καὶ ἱερὰς ἡμέρας τῶν δύο ἐνδόξων πολέμων, οἵτινες διὰ νέας αἴγλης κατηύγασαν τὸν μακραίωνα δρόμον τῆς φυλῆς μας καὶ ἀνεκάλεσαν τοὺς μεγάλους αὐτῆς ἀγῶνας ὑπὲρ τῆς ἁγιωτάτης πίστεως καὶ τῆς ἐνδοξοτάτης Πατρίδος. Πρὸς τοῦτο θὰ ἐπικαλεσθῶμεν τὰς ποιητικὰς ἐμπνεύσεις τῶν ὡραίων ἐκείνων καὶ ἀθανάτων ἡμερῶν, αἵτινες θὰ διαλύσωσι τὴν μελαγχολίαν καὶ τὴν ἀνίαν τὰς ὁποίας ἔχει ἀπολύσῃ ἀνὰ τὸν ἑλληνισμὸν ἡ ἐν Ἑλλάδι θλιβερὰ κατάστασις καὶ ἡ ἀγωνία διὰ τὴν τύχην τῶν ἐθνικῶν ὑποθέσεων. Ἀπὸ τῆς νέας ἐθνικῆς Μούσης, θὰ παρέχωμεν εἰς τοὺς φίλους ἀναγνώστας ἡμῶν καθ' ἑκάστην ἑβδομάδα καὶ μίαν ἀκτῖνα θάρρους καὶ πίστεως ἐπὶ τὸ ἐθνικὸν μέλλον.

Ο ΔΟΞΑΣΜΕΝΟΣ ΓΙΓΑΝΤΑΣ
1912

Ὦ γίγαντα, τῆς Λευτερᾶς ἦλθες διαλαλητὴς
Καὶ τ' ὄνειρον ἀλήθεψες τ' ἀθάνατου Φεραίου
Καὶ σκλαβιᾶς διαβαίνοντας βαρὺς καταλυτὴς
Ἄνοιξες δρόμο διάπλατο στὸ νόμο τοῦ δικαίου.

Καὶ στὸ βαρύ σου σάλπισμα σὲ νύχτες θλιβερές,
Μύρια κανόνια βρόντηξαν—ὦ λευτερᾶς καμπάνες!—
Κι' ἄστραψε κι' ἔλαμψεν ἡ Αὐγὴ μ' ἀχτῖνες λαμπερὲς
Κι' ἐπέρασαν Βασίλισσες ἡ χθεσινὲς ζητειάνες.

Κ' ἡ Μοῦσα τώρα γελαστὴ στὴν Δόξα ἀναζητᾷ
Στῆς Λευτερᾶς τὰ λούλουδα τὰ ματογεννημένα
Κ' ἐνῷ τὴ λάμψη ἀναμετρᾷ ἐκστατικὴ ρωτᾷ
Μὴ εἶσαι ὁ τρανότερος κι' ἀπὸ τὸ κοσιένα;

ΒΑΣΙΛ. Μ. ΚΟΜΗΤΗΣ.

ΑΦΙΚΕΤΟ διὰ τοῦ σημερινοῦ συμβατικοῦ ὁ ἡμέτερος συμπολίτης κ. Εὐριπίδης Μ. Λουκαΐδης τελειόφοιτος τῆς νομικῆς.

◆ ◆ ◆

ΕΞ ΑΜΑΡΓΕΤΗΣ. Τὴν ἑορτὴν τῶν γραμμάτων ἐπανηγύρισε σεμνοπρεπῶς ἡ ἡμετέρα σχολὴ καὶ ἡ κοινότης καὶ τὸν πανηγυρικὸν εἶπεν ἡ ἀρίστη παρ' ἡμῖν διδασκάλισσα δεσποινὶς Εὐρυδίκη Χαζάκου «περὶ τῆς φυσικῆς διδασκάλου» ἤτοι τῆς μητρός, ὑπόδειγμα προβαλοῦσα τὴν μητέρα τοῦ ἱεροῦ Χρυσοστόμου Ἀνθοῦσαν. Τὸ καλλιτεχνικὸν τῆς ἑορτῆς μέρος, αἱ ἀπαγγελίαι καὶ τὰ ἄσματα ὑπὸ τῶν μαθητριῶν καὶ τῶν μαθητῶν ἐξετελέσθησαν μετὰ πολλῆς ἐπιτυχίας. Ἡ ἀρίστη διδάσκαλός μας ἐδέξατο τὰ εἰλικρινῆ συγχαρητήρια πάντων τῶν παρισταμένων. Κ. Μ. Π.

ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΚΟΠΟΣ

Ὑπὸ τοιαύτην ἐπιγραφὴν ἐξεδόθη συντεθὲν ὑπὸ τοῦ δοκιμωτάτου γυμναστικοῦ κ. Χ. Νικολαΐδου πόνημα πρὸς ἐπωφελῆ χρῆσιν τῆς Ἑλληνίδος νεότητος ἐκείνης, ἥτις θέλει νὰ ζῇ ρωμαλέα καὶ εὔρωστος εἰς τὴν ὑπαιθρον ἀσκουμένη εἰς ἀθλητικὰς καὶ ἄλλας γυμναστικὰς παιδιάς, ἀνδριζομένη καὶ πάντοτε Ἑλληνίζουσα.

Χρήσιμον εἶναι τὸ πόνημα καὶ εἰς τοὺς Ἕλληνας διδασκάλους, ὅσοι φιλοτίμως ἐργάζονται πρὸς ἐπίρρωσιν σωματικὴν μετὰ τῆς πνευματικῆς τῆς νέας γενεᾶς.

Περιεχόμενα ἐν αὐτῷ:

α') Ἅπασαι αἱ ἀφετηρίαι κατὰ τὸ Σουηδικὸν σύστημα.
β') Πῶς ἐξελίσσεται μία διμοιρία ἀπὸ τοῦ ἁπλοῦ στρατιώτου.
γ') Παιδιαί.
δ') Προσκοπικά.
ε') Κανονισμὸς Ποδοσφαίρου.
στ') Ἀθλητικὰ ἀγωνίσματα.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΡΙΟΝ
"ΑΓΑΠΗ ΤΟΥ ΛΑΟΥ"

Τῇ προσεχεῖ Κυριακῇ 16 Φεβρ. καὶ ὥρᾳ 2 μ. μ. θὰ γένηται ὑπὸ τοῦ προέδρου τοῦ Ἀναγνωστηρίου ἡ Λογοδοσία τῆς ἐτησίας διαχειρίσεως δι' ἣν καλοῦνται τὰ μέλη πάντα εἰς Γεν. Συνέλευσιν.

Λευκωσία 12)25 Φεβρ. 1920.
(ΕΚ ΤΟΥ ΓΡΑΦΕΙΟΥ)

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Προσκαλοῦνται οἱ μέτοχοι τῆς Ἀνωνύμου Ἐμπορ. Ἑταιρείας «Ἅλωνα» εἰς τακτικὴν γενικὴν συνέλευσιν τὴν 20 τρέχοντος (ε π.) γενησομένην ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς ἑταιρείας κατὰ τὴν 10ην ὥραν π. μ.

Τὰ πρὸς ἔγκρισιν θέματα εἰσὶ τὰ ἑξῆς:

Ἔγκρισις τοῦ μερίσματος.
Ἔκθεσις τοῦ Ἐλεγκτοῦ.
Ἔκθεσις τῆς ἐργασίας τῆς Ἑταιρείας καὶ ἡ ἀντικατάστασις τοῦ 1)3 τῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Ἐκ τοῦ Γραφείου τοῦ Διοικητ. Συμβουλίου.

Ἐν Λευκωσίᾳ 11 Φεβρουαρ. 1920.

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Νέα παραγγελία γυναικείων καὶ παιδικῶν πίλων ἀναμένεται ἐντὸς ὀλίγου εἰς τὰ κάτωθεν τῆς οἰκίας καταστήματα τοῦ κ. Ι. Μιχαηλίδου.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Καθῆκόν μου θεωρῶ ἵνα καὶ δημοσίᾳ ἐκφράσω τὴν εὐγνωμοσύνην μου πρὸς τὸν ἀξιότιμον ἰατρὸν κ. Χ. Ι. Συμεωνίδην θεραπεύσαντά με ἀπὸ ὀξυτάτης βρογχίτιδος διὰ τῆς φιλανθρώπου καὶ ἀγρύπνου ἐπιστημονικῆς βοηθείας του.

Λευκωσίᾳ τῇ 8 Φεβρ. 1920
Εὐγνώμων
Κ. Στυλιανοῦ, (Ράπτης).

Βιβλία
ἀντιγραφῆς ἐπιστολῶν
(Copies de lettres)

Ἔφθασαν εἰς τὰ καταστήματα τῶν κ. κ. Α. Μιχαηλίδου καὶ Υἱοῦ καὶ πωλοῦνται χονδρικῶς καὶ λιανικῶς.

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ
Η ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΥΠΟΔΗΜΑΤΟΠΟΙΩΝ

Φέρεται εἰς γνῶσιν τῶν ὑποδηματοποιῶν ὅτι τὰ καταστήματα τῆς ἄνω Ἑταιρείας εὑρίσκονται παρὰ τὸ Γεσὶλ Καζίνον ἐν Λευκωσίᾳ ἀπέναντι τοῦ κ. Γεωργίου Παλαν ζῆ Μακινίστρη, ἐν αὐτοῖς δὲ πωλοῦνται χονδρικῶς καὶ λιανικῶς ἅπαντα τὰ εἴδη τῆς ὑποδηματοποιΐας εἰς τιμὰς ἀνεπιδέκτους συναγωνισμοῦ. Ἡ Ἑταιρεία δέχεται νέους μετόχους, οἱ ὁποῖοι πρέπει νὰ ἦναι ὑποδηματοποιοί. Αἱ μετοχαὶ εἶνε μονόλιροι. (6—1)

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Εἰδοποιοῦμεν τὴν ἀξιότιμον πελατείαν μας ὅτι ἐλάβομεν τιμολόγια μεγάλης ποσότητος δερμάτων τῶν περιφήμων Γαλλικῶν Ἐργοστασίων Σορέλ, Σεϊσσὸν καὶ Τεστοῦ, ὡς καὶ τῆς γνωστῆς προπολεμικῆς βένετης μάρκας καὶ Ἀδιαβρόχων Κορνηλίου, ἅτινα πολὺ συντόμως θὰ φθάσουν καὶ θὰ πωλήσωμεν εἰς τιμὰς ἀσυναγωνίστους.

Λ. Λουκᾶς καὶ Υἱοί.
(4—1) Λευκωσία καὶ Λεμεσός.

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ
ΔΙΑ ΣΑΝΙΔΑΣ ΚΑΙ ΑΛΕΣΙΝ
ΠΑΝΤΟΙΩΝ ΕΙΔΩΝ

Κατὰ τὴν ὁδὸν Παλεὺκ Παζάρ, πρὸς τὸ ἄνοιγμα Πάφου, ἐργάζεται πετρελαιομηχανὴ ἐξηρτυμένη διὰ μηχανημάτων, πρὸς σχίσιμον σανίδων καὶ ἄλεσιν ἄλατος καὶ παντοίων ἄλλων εἰδῶν. Τελεία ἐργασία καὶ τιμαὶ συγκαταβατικαί. 3—1)

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ τὸ κατὰ τὴν Κεντρικὴν ὁδὸν Κατάστημα κάτωθι τῆς οἰκίας τῆς Κας Μαρίας Ι. Νικολοπούλου ὅπερ ἦτο τέως τὸ χρυσοχοεῖον τοῦ κ. Γεωργ. Σ. Στεφανίδου.

Πλειότερα πληροφορίαι παρέχονται ὑπὸ τοῦ κ. Κυρ. Ἰωαννίδου.

Μ. ΚΩΝΣΤ. ΑΓΙΩΤΗΣ
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΛΑΡΝΑΚΙ

Ἐκτελοῦνται φορτώσεις, ἐκτελωνίσεις, ἀγοραπωλησίαι διὰ λογαριασμὸν τρίτου μετὰ ταχύτητος, ἀκριβείας κατιμιότητος.

ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΒΟΗΘΗΤ. ΤΑΜΕΙΟΥ
ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΚΗΡΥΝΕΙΑΣ

Ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1920 μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1920.

ΕΣΟΔΑ

Ἀπὸ Ἐκκλησίας Ἐπαρχίας	£133. 16. 6
» Ταμεῖον Μητρ. Κυρηνείας	» 31. 12. 0
» Τόκους £196. 9. 0 πρὸς 7 o/o ἐπὶ ἓν ἔτος	» 13. 15. 0
	£179. 3. 6

ΕΞΟΔΑ

Εἰς συνδρομὰς σχολείων Τηλλυρίας-Λεύκας	£ 58. 0. 0
» συνδρομὰς Ἐκκλησιῶν	» 36. 0. 0
» » ἐφημερίων	» 4. 0. 0
» » σχολείων Ἁγ. Εἰρήνης καὶ Ὄργας	» 4. 0. 0
» συνδρομὰς δι' ἀνέγερσιν Σχολείων Πεδουλᾶ, Κάμπου, Ἀμπελικοῦ	» 30. 0. 0
	£132. 0. 0
Πρὸς ἐξίσωσιν	» 47. 3. 6
	£179. 3. 6

Κατάστασις 1ης Ἰανουαρ. 1920

Ταμεῖον	£243. 12. 7 1)2
Καθυστερούμενα	» 50. 0. 0

ΠΡΟ·Υ·ΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ
ΕΠΙΒΟΗΘΗΤ. ΤΑΜΕΙΟΥ
ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΚΗΡΥΝΕΙΑΣ

Ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1920 μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1920.

ΕΣΟΔΑ

Ἀπὸ Ἐκκλησίας Ἐπαρχίας	£120. 0. 0
» ταμεῖον Μητροπόλ. Κυρηνείας	» 42. 15. 4
» ταμεῖον Μονῆς Ἁγ. Παντελεήμονος	» 25. 0. 0
» Καθυστερούμενα: Μονῆς ἁγ Παντελεήμονος 2 ἐτῶν	» 40. 0. 0
Ἐκκλησιῶν	» 10. 0. 0
	£237. 15. 4

ΕΞΟΔΑ

Εἰς συνδρομὰς δι' ἀνέγερσιν σχολ. κτιρίων διαφόρων χωρίων	£140. 0. 0
» Πάναγρα δι' ἀνέγερσιν ἐκκλησίας	» 50. 0. 0
» Συριανοχωρὶ διὰ κοιμητήριον	» 10. 0. 0
» συνδρομὰς σχολείων ἁγ. Εἰρήνης, Λιβερῶν, Ὄργας καὶ διδασκάλου Πηγαινιῶν ἀνὰ £3 0. 0	» 12. 0. 0
» Ἐφημερίους Μοσφυλὶ	» 3. 0. 0
» » Κ. Χωρίου Λεύκας	» 1. 0. 0
» τὴν ἐπισκευὴν τῆς ἐκκλησίας Ἀσίνου, δι' ἄμφια καὶ σκεύη πτωχῶν ἐκκλησιῶν	» — — —

ΤΡΑΠΕΖΑ ΚΥΠΡΟΥ

Τιμὴ τῶν Μετοχῶν τῆς Τραπέζης Κύπρου διὰ τὸ ἔτος 1920 ὡρίσθη:

α'). £4. 6. 0 μὲ τόκον πρὸς 8 % κατ' ἔτος ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς ἐκδόσεως.

β'). £4. 4. 0 μὲ τόκον πρὸς 8 % κατ' ἔτος ἀπὸ τῆς 1ης Μαρτίου μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς ἐκδόσεως διὰ τοὺς μετατρέποντας εἰς μετοχὰς τὰ μερίσματά των ἢ τὰς ἑβδομαδιαίας των καταβολὰς τῶν σειρῶν 1917 καὶ 1918.

Ὁ Διευθυντὴς
Ι. Οἰκονομίδης.
(4—4)

SUN
INSURANCE OFFICE
LONDON ESTABLISHED 1710
ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ
ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΠΥΡΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

Ἀσφαλίζει ἐν Κύπρῳ σχεδὸν πᾶν εἶδος ἰδιοκτησίας εἰς τὰς τρεχούσας τιμὰς τῶν ἀσφαλίστρων.

Οἱ κατὰ τόπους Πράκτορες διευθετοῦσι τὰς ἀπαιτήσεις τῶν ἀσφαλιζομένων μετὰ ταχύτητος καὶ ἐλευθεριότητος

Κεφάλαιον καὶ ἄλλα ποσὰ πληρωθέντα	*Λίρ. 3,389,505*
Κεφάλαιον ἀζήτητον	» *1,920,000*
Σύνολον κεφάλαιον	» *5,309,505*

Οἱ θέλοντες νὰ ἀσφαλίσωσι τὴν κινητὴν ἢ ἀκίνητον περιουσίαν των ἢ ν' ἀνανεώσωσι τὰς ἀσφαλείας των παρακαλοῦνται ν' ἀποταθῶσιν εἰς τὸ ἐν Λάρνακι Γραφεῖον μου ἢ εἰς τὸν ἐν Λευκωσίᾳ ἀντιπρόσωπόν μου κ. Σ. Κ. Σαββίδην.

Πράκτωρ ἐν Κύπρῳ
Κ. Σ. ΚΡΑΜΒΗΣ

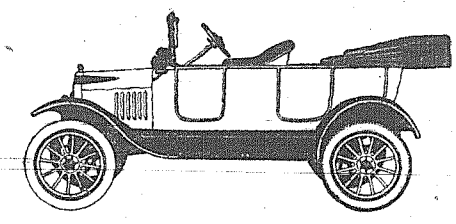

ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΑ
FORD FORD FORD

Ἐνδιαφέρουσαι πληροφορίαι.

Εὐχαρίστως πληροφοροῦμεν τὸ ἀξιότιμον Κοινὸν καὶ τοὺς ἐνδιαφερομένους ὅτι ἑτέρα δωδεκὰς τῶν τελειοτάτων αὐτοκινήτων τοῦ παγκοσμίου φήμης ἀμερικανικοῦ ἐργοστασίου *FORD* ἔφθασαν ἤδη καὶ διενεμήθησαν εἰς τοὺς κυρίους των, νέαι δὲ φθάνουν ὁσονούπω ἀποστολαί.

Διατὶ προτιμῶνται τὰ αὐτοκίνητα FORD εἰς ὅλον τὸν κόσμον.

Διότι ἐξυπηρετοῦσι πάσας τὰς ἀνάγκας τῆς συγκοινωνίας.

α') Εἶναι ἁπλᾶ τὸ σχέδιον, τόσον ἁπλᾶ ὥστε οἱοσδήποτε κοινῆς νοημοσύνης νὰ ἐννοῇ τὸν χειρισμόν των. Τὸ αὐτοκίνητον *FORD* ἐξυπηρετεῖ πᾶσαν γραμμὴν τῆς ἀνθρωπίνης δράσεως, τὸν γεωργοκτηματίαν, τὸν ἔμπορον· διὰ τὰς γυναῖκας ἵνα τὸ χειρίζωνται καὶ τὸ περιποιῶνται, διότι ὁ μηχανισμός του εἶναι ἕτοιμος καὶ εὔληπτος.

Εἶναι κατασκευασμένον ἐκ μετάλλων τῆς ἀρίστης ποιότητος ἐν τῷ κόσμῳ, διότι προώρισται νὰ ταξειδεύῃ καὶ ἐπὶ τῶν μᾶλλον τραχειῶν καὶ ἀνωμάλων ὁδῶν, καὶ ἐκεῖ ἀκόμη ὅπου δὲν ὑπάρχουσιν ὁδοί, ἐπὶ ὀρέων καὶ δρυμῶν, διὰ τῶν ἀγρῶν καὶ ἐπὶ σκυροστρώτων ὁδῶν, ἐπὶ ἀμμωδῶν ἐκτάσεων, ἐπὶ χιονοσκεπῶν ἐπιφανειῶν καὶ πάγων. Πρέπει διὰ τοῦτο νὰ εἶναι ἰσχυρόν. Ὁ σκελετός του εἶναι ἐκ χάλυβος καὶ σιδήρου ἀρίστης ποιότητος, οἵαν ἠδυνήθη μέχρι τοῦδε νὰ παραγάγῃ ἡ μεταλλουργικὴ ἐπιστήμη.

Εἶναι οἰκονομικὸν περὶ τὴν χρῆσιν, διότι κέκληται νὰ ὑπηρετῇ δι' ὅσους ἡ οἰκονομία εἶναι πολὺ σπουδαία. Πρέπει νὰ ἐκτελῇ τὴν οἰκονομικωτάτην μεταφοράν.

Ἡ διασπορὰ καὶ καθημερινὴ χρῆσις ἀνὰ τὴν ὑφήλιον καὶ εἰς πάσας τὰς χώρας 3,500,000 αὐτοκινήτων *FORD* ἀποτελεῖ τὴν τρανωτάτην ἀπόδειξιν καὶ ἐπιβεβαίωσιν τῆς μεγάλης χρησιμότητος αὐτοῦ εἰς ἄνδρας καὶ εἰς γυναῖκας.

Ἐπιβεβλημένη μικρὰ ἀνατίμησις.

Ἕνεκα τῆς καθημερινῆς ὑψώσεως τῶν τιμῶν τῶν πρώτων ὑλῶν καὶ τῆς σταθερᾶς ἀνατιμήσεως τοῦ Ἀμερικανικοῦ δολλαρίου, ἐφεξῆς ἡ τιμὴ τῶν Αὐτοκινήτων *FORD* κατ' ἀνάγκην ὁρίζεται εἰς £238 διὰ τὸ *Touring Car* (οἷα εἶναι τὰ κομισθέντα), παραδοτέα ἐν Κύπρῳ, προτρέπομεν δὲ τοὺς ἐπιθυμοῦντας νὰ ἔχωσιν αὐτοκίνητα, ὅπως σπεύσωσι νὰ παραγγείλωσι πρὸς ἀποφυγὴν ἐνδεχομένης νέας ὑπερτιμήσεως.

Παρέχονται εὐκολίαι περὶ τὴν πληρωμήν.

Διὰ πᾶσαν περαιτέρω πληροφορίαν ἀπευθυντέον πρὸς τὸν ἐν Κύπρῳ Γενικὸν Ἀντιπρόσωπον

Β. Σ. ΠΕΤΡΙΔΗΝ-ΛΕΥΚΩΣΙΑ

ΜΙΑ ΤΡΑΝΗ ΑΠΟΔΕΙΞΙΣ

Πόσον ὀρθῶς ἐν Κύπρῳ μετὰ τοῦ ἄλλου ἀνὰ τὴν ὑφήλιον κόσμου ἐξετιμήθησαν καὶ δικαίως προτιμῶνται τὰ αὐτοκίνητα τοῦ παγκοσμίου φήμης καὶ προτιμήσεως Ἀμερικανικοῦ ἐργοστασίου *Ford* δεικνύουσιν οἱ κάτωθι ἀλματικῶς αὐξανόμενοι ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος ἀριθμοί, ἐμφαίνοντες τὴν ἐτησίαν παραγωγὴν καὶ παγκόσμιον διάδοσιν αὐτῶν.

Τῷ 1903—4	ἐπωλήθησαν αὐτοκίνητα	1,708	Τῷ 1912—13	ἐπωλήθησαν αὐτοκίνητα	168,220
1904—5		1,695	1913—14		248,307
1905—6		1,599	1914—15		308,213
1906—7		8,423	1915—16		533,921
1907—8		6,398	1916—17		785,432
1908—9		10,607	1917—18		706,584**
1909—10		18,664	1918—19		503,706**
1910—11		34,528	1919—20		1,000,000
1911—12		78,440	** Ἐπενέβη ὁ πόλεμος καὶ ἡ παραγωγὴ κατῆλθεν		

(13—1)

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΝΙΤΤΙ

Ὁμιλῶν ἐν τῇ Βουλῇ ὁ κ. Νίττι ἐδήλωσεν ὅτι οἱ Σύμμαχοι ἀνεγνώρισαν νομιμοφρόνως τὰς ὑποχρεώσεις των ἐκ τῆς Συνθήκης τοῦ Λονδίνου, ἀλλ' ἡ Ἰταλικὴ Κυβέρνησις προτιμᾷ νὰ συνάψῃ συμφωνίας μὲ ὅλους ἱκανοποιητικάς. Εἶναι πεπεισμένος ὅτι ὁ σκοπὸς θὰ ἐπιτευχθῇ. Αἱ συμφωνίαι μετὰ τῶν Συμμάχων ἀντιπροσωπεύουν τὸ ἐλάχιστον ὅριον τῶν Ἰταλικῶν βλέψεων Ἡ Ἰταλία ἐπιθυμεῖ τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς Ἀλβανίας, προσέθηκεν ὁ κ. Νίττι Ἂν καθίστατο ἀνάγκη νὰ ἐφαρμοσθῇ ἡ Συνθήκη τοῦ Λονδίνου, ἡ Γαλλία καὶ ἡ Μεγάλη Βρεττανία ὀφείλουν νὰ παράσχουν τὴν συνδρομήν των. Ὁ κ. Νίττι ἔκαμεν ἔκκλησιν διὰ τὴν διατήρησιν τῆς πειθαρχίας ἐν μέσῳ τοῦ ἔθνους, προσθέσας ὅτι αἱ μετὰ τῶν Γιουγγοσλαύων δυσχέρειαι, οἵτινες ἔπρεπε νὰ ἦνε φίλοι τῆς Ἰταλίας καὶ νὰ ἔχουν λιμένας ἐν τῇ Ἀδριατικῇ, δὲν εἶναι ἀνυπέρβλητοι.

Ἡ Βουλὴ ἀνεβλήθη ἐπ' ἀόριστον μέχρι τῆς ἐπανόδου τοῦ κ. Νίττι ἐκ Λονδίνου.

ΣΥΓΚΡΟΥΣΙΣ
ΣΕΡΒΙΚΟΥ ΚΑΙ ΜΑΥΡΟΒΟΥΝΙΩΤΙΚΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ

Λονδίνον 7.— Ἡ ἐν Νεΐγι Μαυροβουνιωτικὴ Κυβέρνησις ἐτηλεγράφησεν εἰς τὸν Σὶρ Ρόπκιρτον Γεν. Προξενον τοῦ Μαυροβουνίου ἐν Λονδίνῳ πρόσφατον σύγκρουσιν εἰς τὰ πέριξ τῆς Ποδγκορίτσας μεταξὺ τοῦ Σερβικοῦ στρατοῦ καὶ τριῶν Μαυροβουνιωτικῶν λόχων τοῦ πεζικοῦ. Ὁ Σερβικὸς στρατὸς ἐξεμηδενίσθη ἀφῆκε δὲ ἐπὶ τοῦ πεδίου 150 νεκρούς, 300 αἰχμαλώτους καὶ τρία βαρέα τηλεβόλα καὶ ἓξ μυδραλιοβόλα. Ἡ Ποδγκορίτσα ἐξεκενώθη ὑπὸ τῶν Σέρβων συνεπείᾳ τῆς προελάσεως τῶν Μαυροβουνίων. Πολλοὶ Μαυροβούνιοι ἐγκάθειρκτοι πρὸ πολλοῦ ἀπελυτρώθησαν. Οἱ Σέρβοι ἐξ ἐκδικήσεως ἔκαυσαν πολλὰ χωρία. Πλέον τῶν 100 γυναικοπαίδων κατέφυγον εἰς Ἀλβανίαν.

ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟΝ ΤΗΣ ΔΙΑΡΚΟΥΣ ΩΡΑΙΟΤΗΤΟΣ

Τὸ **δέρμα** εἶναι ὄργανον λεπτόν, ἔχον θαυμασίαν δύναμιν νὰ βελτιῶται ὑπὸ περιστάσεις ὄχι ἐξαιρετικάς.

Περιποιεῖσθε τὸ δέρμα κοσμίως

Προσέχετε εἰς τὸ **εἶδος** τοῦ σάπωνος.

Ἀφαιρεῖτε πάντοτε τὰς **σαπουνάδας**, μὲ μῖγμα καθαροῦ ὕδατος καὶ Ὀατίνης.

Ἡ **Ὀατίνη**, ἡ ἀλοιφὴ αὐτὴ τοῦ προσώπου, εἰσέρχεται εἰς τοὺς πόρους τοῦ δέρματος καὶ ἀφαιρεῖ τὴν ἀκαθαρσίαν καὶ τοὺς ῥύπους ποῦ ἐμφωλεύουν ἐκεῖ.

Διατηρεῖτε τοὺς πόρους τοῦ δέρματος διαφανεῖς καὶ καθαροὺς καὶ οὕτω θὰ **ἀνακαλύψητε** τὸ μυστήριον **τῆς ὡραίας μορφῆς.**

Δοκιμάσατε τὴν «Ὀατίνην» τρίβοντες αὐτὴν ἐπὶ τοῦ δέρματος. Θὰ ἴδητε ὅτι ὅταν **σπογγίσητε** τὴν ἀλοιφὴν αὐτὴν θ' ἀφαιρεθοῦν μὲ αὐτὴν ὁ ῥύπος καὶ ἡ ἀκαθαρσία ποῦ ἐκρύπτοντο ἐντὸς τῶν πόρων. Πρᾶγμα ποῦ δὲν κατορθώνει ὁ σάπων καὶ τὸ ὕδωρ ἢ οἱαδήποτε ἄλλη ἀλοιφή.

Διὰ πώλησιν λιανικὴν καὶ χονδρικὴν ἀπευθυντέον εἰς τὸ

PETIT BAZAR
(26—8) Λευκωσίαν.

Ἐπεύθυνος Ἰδιοκτήτρια
ΜΑΡΙΤΣΑ Ε. ΠΕΤΡΙΔΟΥ